Proletari din toate țările, uniți-vă!

Ceahlăul

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN NEAMȚ AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN

Anul II Nr. 567 | Duminică 14 decembrie 1969 | 4 pagini 30 bani

COMUNICATUL

Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român

In zilele de 10—13 decembrie a.c., a avut loc plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

La deschiderea lucrărilor, plenara a păstrat un moment de reculegere in memoria lui Dumitru Petrescu și Alexandru Moghioroș, vechi militanți ai mișcării comuniste și muncitorești, activiști de frunte ai partidului și statului nostru, care au decedat in perioada de la ultima plenară a C.C. al P.C.R.

Plenara a dezbătut proiectul planului de stat de dezvoltare a economiei naționale și proiectul bugetului de stat al Republicii Socialiste România pe anul 1970 — ultimul an al planului cincinal 1966—1970. Apreciind că prevederile celor două proiecte supuse dezbaterii corespund liniilor directoare stabilite in planul cincinal, posibilităților și nevoilor economiei naționale, ale societății noastre socialiste, orientărilor date de Congresul al X-lea al partidului privind dezvoltarea in ritm susținut a producției materiale, a științei, invățămîntului și culturii, ridicarea nivelului de trai al maselor muncitoare, plenara le-a aprobat in unanimitate și a hotărit să fie supuse spre legiferare actualei sesiuni a Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România.

Plenara a analizat propunerile Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție cu privire la majorarea pensiilor țăranilor cooperatori. Plenara a apreciat că introducerea sistemului de pensionare la bătrinețe sau in caz de boală a țăranilor cooperatori a constituit o importantă măsură de ordin social. Plenara a adoptat in unanimitate propunerile ca, incepind de la 1 ianuarie 1970, pensiile acordate țăranilor cooperatori să fie majorate cu 50—80 la sută, creșterile mai accentuate aplicindu-se la pensiile cooperatorilor care au lucrat un timp mai indelungat in cooperativa agricolă de producție. Prin măsurile aprobate, sumele cheltuite pentru plata pensiilor către țăranii cooperatori vor crește in 1970 cu aproape 390 milioane lei față de anul 1969. În afara sumelor pe care le primesc de la Casa de pensii, țăranii cooperatori pensionari vor beneficia in continuare de ajutorul social acordat de cooperativă și de lotul de pămînt pe care il au in folosință potrivit Statutului Cooperativei Agricole de Producție. Plenara iși exprimă convingerea că măsurile de majorare a pensiilor vor contribui la imbunătățirea in continuare a condițiilor de viață ale țăranilor pensionari și ale familiilor lor, vor constitui un important factor stimulativ in activitatea țărănimii cooperatiste.

Plenara a analizat propunerile Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. privind constituirea comisiilor pe probleme la Comitetul Central și la organele locale ale partidului — potrivit prevederilor statutului adoptat de Congresul al X-lea al partidului —, și a aprobat o hotărire cu privire la organizarea și funcționarea acestor comisii. Hotărirea plenarei prevede constituirea la C.C. al P.C.R. a următoarelor comisii : Comisia pentru problemele economice; Comisia pentru probleme de agricultură și silvicultură; Comisia pentru problemele sociale, de sănătate și nivel de trai ; Comisia pentru problemele dezvoltării orinduirii sociale și de stat ; Comisia pentru problemele organizatorice, ale activității și vieții interne de partid ; Comisia pentru problemele pregătirii cadrelor, invățămint și știință ; Comisia pentru problemele ideologice și cultural-educative ; Grupul de lectori ai Comitetului Central ; Comisia pentru relațiile internaționale. De asemenea, la comitetele județene, municipale și orășenești ale partidului vor funcționa : Comisia economică ; Comisia pentru probleme de agricultură și silvicultură ; Comisia pentru problemele organizatorice, ale activității și vieții interne de partid ; Comisia pentru propagandă, invățămint, știință și cultură ; Grupul de lectori ai comitetului județean, municipal sau orășenesc de partid. În raport cu specificul activității lor se vor constitui comisii asemănătoare la celelalte organe de partid locale.

Comisiile vor fi alcătuite din membrii organelor de partid respective, precum și din alte cadre cu experiență, pregătire politică și profesională corespunzătoare. La Comitetul Central ele vor fi conduse de secretari sau membri ai Comitetului Executiv al Comitetului Central, iar la organele locale de secretari sau alți membri ai birourilor comitetelor de partid. Secretarii Comitetului Central și ai celorlalte organe de partid, secțiile acestora, vor consulta sistematic comisiile asupra principalelor măsuri din domeniile de care se ocupă și vor asigura participarea membrilor comisiilor la intreaga activitate pentru transpunerea acestora in viață.

Plenara a adoptat, de asemenea, hotărirea cu privire la imbunătățirea consultării și informării activului de partid, a comuniștilor și celorlalți oameni ai muncii asupra activității organelor de partid și de stat, asupra problemelor politicii interne și internaționale a partidului și guvernului. Plenara a constatat că informarea și consultarea activului de partid, a comuniștilor și maselor de oameni ai muncii asupra celor mai importante probleme ale politicii interne și externe promovate de partid și guvern, consfătuirile și schimburile de păreri pe problemele majore ale vieții economice și sociale au devenit tot mai mult metode de bază in activitatea organelor de partid centrale și locale.

Pornind de la rezultatele obținute, Comitetul Central a stabilit ca principalele proiecte de hotăriri pe linie de partid și de stat, măsurile importante privind activitatea economică, politică, social-culturală, problemele dezvoltării județelor, localităților, intreprinderilor, unităților agricole să fie dezbătute pe larg, in mod organizat și sistematic, cu activul de partid, cu membrii organizațiilor de partid și cu masele largi de oameni ai muncii. Hotărirea stabilește, de asemenea, obligativitatea tuturor organelor de partid de a prezenta dări de seamă și informări asupra activității lor in fața membrilor de partid, precum și obligativitatea cadrelor de conducere ale partidului și statului de a sprijini efectiv activitatea organelor locale, ajutindu-le direct in organizarea muncii și indeplinirea indatoririlor ce le revin. Hotărirea prevede sarcina membrilor C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri, a membrilor tuturor organelor de partid și de stat, a deputaților Marii Adunări Naționale și Consiliilor populare, a cadrelor de partid, de stat și ale organizațiilor obștești de a participa la informarea comuniștilor și a masei largi de oameni ai muncii asupra politicii interne și externe, a intregii activități a partidului și guvernului. Plenara iși exprimă convingerea că aceste măsuri vor contribui la exercitarea la un nivel tot mai inalt a rolului conducător al partidului in toate domeniile vieții sociale, vor stimula participarea activă, multilaterală a comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii la infăptuirea politicii și hotăririlor partidului și statului.

Plenara a fost informată asupra desfășurării intilnirii conducătorilor de partid și de stat din R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Polonă, Republica Socialistă România, R. P. Ungară și URSS, care a avut loc la Moscova, in zilele de 3 și 4 decembrie 1969. Plenara și-a exprimat satisfacția in legătură cu rezultatele intilnirii, considerind că aceasta a prilejuit un util schimb de păreri, care s-a desfășurat intr-o atmosferă de prietenie, înțelegere și colaborare frățească, asupra unor probleme privind evoluția relațiilor internaționale, situația politică de pe continentul nostru, inclusiv schimbările petrecute in politica R.F.G. ca urmare a formării noului guvren, realizarea securității in Europa și in lume, apărarea păcii.

Plenara a dat o inaltă apreciere și a aprobat in unanimitate activitatea delegației de partid și de stat române, condusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu, desfășurată in spiritul politicii externe stabilite de Congresul al X-lea al partidului, de intărire a prieteniei, colaborării și unității cu țările socialiste, de dezvoltare a relațiilor cu toate statele, fără deosebire de orinduirea social-politică, de dezvoltare a colaborării internaționale și participare activă la lupta pentru triumful cauzei păcii.

Plenara a hotărit trecerea tovarășului Dumitru Popa din rindul membrilor supleanți in rindul membrilor Comitetului Executiv al Comitetului Central, și alegerea tovarășului Manea Mănescu ca secretar al C.C. al P.C.R.

Plenara a hotărit, de asemenea, trecerea tovarășului Zaharia Stancu din rindul supleanților in rindul membrilor Comitetului Central.

La dezbaterea problemelor aflate la ordinea de zi au luat cuvintul tovarășii : Iosif Uglar, Constantin Băbălău, Alexandru Sobaru, Gheorghe Homoștean, Constantin Dăscălescu, Mihai Telescu, Aurel Baranga, Constantin Cirțină, Petre Ionescu, Vasile Malinschi, Ștefan Boboș, Mihnea Gheorghiu, Alexandru Boabă, Aurel Duca, Gheorghe Buzdugan, Ion Gheorghe, Ion Avram, Ion Sirbu, Pavel Ștefan, Emil Bobu, Mihail Roșianu, Angelo Miculescu, Nicolae Vereș, Zaharia Stancu, Florian Dănălache, Constantin Pirvulescu, Carol Kiraly, Ion Crăciun, Gheorghe Necula, Cornel Burtică, Nicolae Bozdog, Ioachim Moga. De asemenea, in grupele de lucru ale plenarei au participat la discuții 68 de tovarăși.

In incheierea dezbaterilor a luat cuvintul tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Reluarea lucrărilor în plenul MARII ADUNARI NAȚIONALE

BIROUL MARII ADUNARI NAȚIONALE A STABILIT CA LUCRĂRILE IN ȘEDINȚE PLENARE ALE SESIUNII ACTUALE A MARII ADUNĂRI NAȚIONALE SĂ FIE RELUATE MIERCURI, 17 DECEMBRIE 1969, LA ORA 10 DIMINEAȚA.

Reducerea consumului de metal în viziunea factorilor răspunzători de la I. M. Piatra Neamț

● **Directorul :** „Economii de metal ? Avem anul acesta : 128 tone = 1.820.000 lei" ● **Secretarul comitetului de partid :** „La turnătorie — 250.000 lei pierderi prin rebut in trimestrul I... numai 20.000 lei in trimestrul III, deci, am inceput a invăța lecția"... „Se putea lucra mai bine și la aprovizionare" ● **Președintele comitetului sindicatului :** „Noi am inițiat, chiar de la început o agitație vizuală"... ● **Inginerul șef adjunct, Ion Scutaru :** „Ne izbim de problema derogărilor de materiale, toate-s schimbătoare, numai birocrația rămine imuabilă"

Anchetă economică

Printre cele trei intreprinderi mari consumatoare de metal din județul nostru, se numără și Intreprinderea mecanică Piatra Neamț. Am intreprins unele investigații la această uzină cu scopul de a afla stadiul reducerii consumului de metal, știut fiind că ziarul nostru a analizat aici, în repetate rinduri, aspecte legate de consumul de metal care anul trecut înregistra o cotă destul de ridicată.

Anul acesta, ne-a spus directorul Ioan Zamfirescu, nu avem consumuri specifice depășite. Am intocmit, încă de la început, un plan de măsuri care a vizat toate posibilitățile descoperite de noi pentru reducerea consumului de metal. S-au făcut numeroase economii **care vor incheia bilanțul realizărilor anul acesta, cu 128 de tone in valoare de 1.820.000 lei.** Aceste economii au fost posibile datorită unor măsuri ca : realizarea unor cochile pentru turnarea metalului cu rețele de alimentare micșorate, modificări constructive aduse proiectelor la piesele turnate, organizarea și punerea in funcțiune a unei secții de debitare și presaj — operații care se făceau înainte la voia intimplării, acum se fac centralizat, debitindu-se material numai atit cit este necesar pentru o anumită piesă și altele. Concludent este faptul că numai la generatori se vor obține, la o producție anuală de 13.000 de generatori, 200 bucăți cu șapte tone de materie primă economisită.

Problema reducerii consumului de metal a constituit anul acesta la I. M. Piatra Neamț obiectul unor ample dezbateri in cadrul organizațiilor de bază ale partidului. Secretarul comitetului de partid al intreprinderii, ing. Ioan Arnăutu ne spunea : „Am hotărit să luptăm pentru reducerea consumului de metale sub toate aspectele. Cele mai mari greutăți ni le produc derogările de materiale. **Cu orice preț nu vrem să prelucrăm piese din metal cu diametrul de 120 mm** — spre exemplu — **cind putem să le executăm foarte bine dintr-un material cu diametrul de 100 mm. Iată nodul gordian căruia încă nu i-am găsit soluțiile in totalitate.** Se putea lucra mai bine și in aprovizionare, căreia îi revine un mare aport în rezolvarea acestor derogări.

Problema derogărilor a fost susținută și de ing. șef adjunct Ion Scutaru. După opinia dumnealui, reiese că în întreprindere sint încă mari rezerve care vor conduce cu siguranță la reducerea consumului de metal. Pentru anul 1970, prin reproiectarea tuturor pieselor turnate, a SDV-urilor, se vor putea obține la producția echipamentelor pentru irigații, 74 tone economii de metal. Prin îmbunătățiri tehnologice aduse tuturor fluxurilor de producție, prin amenajări judicioase a locurilor de muncă se pot obține în anul viitor, 38 tone economii de metal. Sint rezerve care trebuie să facă obiectul unei mai bune gospodăriri a metalului de către secțiile de producție, care trebuie să folosească fiecare capăt de metal rezultat din prelucrarea unor comenzi adiacente. Există studii care vizează măsuri în această direcție și care coroborate cu cele luate la mecanicul șef și la secția de SDV-uri, vor aduce în final circa 45 tone economii de metal. **Planul reducerii consumului de metal, însu-**

Alexandru IACOB

(Continuare in pag. a III-a)

Adunările de dări de seamă și alegeri

Important prilej de analiză și de jalonare a muncii SINDICALE

In condițiile cind clasa muncitoare, in alianță cu țărănimea, intelectualitatea și alte pături sociale, infăptuiește, sub conducerea Partidului Comunist Român, edificarea noii orinduiri sociale — sublinia tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în Raportul prezentat la cel de-al X-lea Congres al partidului — **sindicatele, organizația de masă a clasei muncitoare, a tuturor salariaților — au rolul de a acționa neabătut pentru înfăptuirea liniei generale a partidului ; ele trebuie să pună în centrul activității munca pentru înfăptuirea programului de dezvoltare a României socialiste.**

Pentru îndeplinirea acestor înalte sarcini — în permanență, dar în special acum, cu ocazia alegerilor — trebuie mărite eforturile pentru creșterea aportului sindicatelor la mobilizarea salariaților în îndeplinirea exemplară a sarcinilor pe anul în curs, pregătirea și îndeplinirea la un nivel superior a sarcinilor anului viitor.

Alegerile sindicale se desfășoară în perioada 5 decembrie 1969 — 28 februarie 1970. În grupele și comitetele pe secții (5—25 decembrie a.c.) ele oferă un bun prilej de analiză a activității tuturor salariaților, a modului în care birourile grupelor și comitetelor s-au preocupat de antrenarea acestora în îndeplinirea și depășirea indicatorilor de plan. În luna ianuarie se vor desfășura adunările pentru dări de seamă și alegeri la nivelul comitetelor sindicatelor din întreprinderi, instituții și comune, iar în februarie — conferințele organelor teritoriale (orășenești, municipale și județean).

Toate acestea trebuie să constituie un bun prilej de mobilizare activă a tuturor salariaților la înfăptuirea sarcinilor economice și sociale stabilite de partid, la întărirea capacității politice și organizatorice a sindicatelor, perfecționarea stilului și metodelor de muncă, creșterea responsabilității și rolului lor.

Nivelul dezbaterilor, schimbul de opinii, spiritul combativ, crearea în fiecare adunare sau conferință a unui puternic climat de lucru depind în mare măsură de calitatea dării de seamă. De aceea, este necesar ca acestea să aibă un conținut bogat în idei, ancorat în realitățile vieții. Ele nu pot și nu trebuie să fie opera unui singur om ci, neapărat, emanația activității colective, rodul consultării unui număr cît mai mare de salariați : muncitori, maiștri, ingineri, economiști

Ioan IONIȚĂ
secretar al Consiliului județean Neamț al U.G.S.R.

(Continuare în pag. a III-a)

Deschiderea Universității populare din comuna Săbăoani

Astăzi după amiază, în sala căminului cultural din Săbăoani va avea loc festivitatea de deschidere a cursurilor Universității populare din localitate. Cu acest prilej, cursanții vor audia expunerea : **„Făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate — obiectiv fundamental în viitorul deceniu. Lărgirea și perfecționarea bazei tehnico-materiale a socialismului în etapa actuală"** susținută de tovarășul NICOLAE ACRISMĂRIȚEI, șef de secție la Comitetul județean Neamț al P.C.R.

In încheierea festivității, orchestra de muzică populară a Uzinei de țevi Roman, orchestra de mandoline a Complexului C.F.R. Roman și corul căminului cultural din localitate vor prezenta un bogat și atractiv program artistic.

Adunarea generală a organizației județene a Asociației juriștilor

Ieri dimineață, la sediul Tribunalului județean Neamț s-a desfășurat adunarea generală a membrilor organizației județene Neamț a Asociației juriștilor. La lucrările adunării au participat tovarășii **Nicolae Acrismăriței**, membru al Biroului Comitetului județean Neamț al P.C.R., șeful secției propagandă a Comitetului județean de partid, **Viorica Andrei**, membră a Comitetului executiv al Consiliului Central al Asociației juriștilor din R. S. România și **Gheorghe Bunghez** președintele Comitetului județean pentru cultură și artă.

A fost prezentată cu acest prilej de către președintele organizației județene a Asociației juriștilor, tovarășul **Eugen Oprea**, darea de seamă a comisiei de cenzori cu privire la activitatea desfășurată de membrii organizației de la înființarea acesteia și pînă acum. Caracterizate printr-un viu spirit critic și autocritic dezbaterile adunării au relevat necesitatea îmbunătățirii activității membrilor asociației de educare a conștiinței juridice a maselor printr-o mai [illegible] și fructuoasă colaborare a [illegible] cu [illegible] și organisme de educație [illegible] cetățenească. În [illegible] lucrărilor [illegible] au desemnat [illegible] de conducere al Asociației [illegible] președinte este [illegible] tovarășul Eugen Oprea, președintele Tribunalului județean Neamț.

ELOGIU CELOR CARE TIPĂRESC CUVÎNTUL

Am avut și avem respect pentru cei care tipăresc cuvîntul, pentru cei care, în ceasurile tîrzii ale nopții, își innobilează munca dînd greutate și nemurire cuvîntului — adică tipărindu-l. Urmărim, cu sentimentul încercat doar în fața marilor opere, pe meșterii tipografi care, în travaliul lor nocturn, toarnă, culeg și paginează plumbul. Refuz să cred că munca lor e cituși de puțin ușoară ; dar oare creația, prin excelență rezultatul unui suprem efort omenesc, a fost cîndva, de-a lungul mileniilor, vreodată ușoară ? Iată de ce îndrăznesc să așez acum, în ceasul sărbătorii tipografilor români, munca lor alături de marile creații ale umanității ! Dați-mi voie să aduc acest elogiu celor cărora le-am privit adesea ochii obosiți în ceasurile dimineții, dar cu sclipiri în care se citea sentimentul faptului împlinit, cînd la rîndu-le, priveau zecile de mii de exemplare care-și luau zborul din așezările rotative către cititor.

Dintotdeauna, oamenii au avut respect pentru cuvîntul scris, îmi spunea deunăzi maistrul tipograf Mihai Crețu. Iată de ce noi ne străduim să-l redăm cititorului cît mai frumos. Dar au fost vremuri cînd eram siliți să-l punem în slujba celor care ne asupreau. Din 1932 lucrez ca tipograf în Piatra Neamț ; în orașul nostru ființau atunci vreo șapte, așa zise tipografii, ale patronilor. Despre condițiile de muncă ce să mai vorbesc ?...

Făcînd o pauză pentru a-și reculege gîndurile, sau poate pentru a delimita un timp de altul... bătrînul meșter continuă : Astăzi avem mașini bune, numai anul acesta am primit utilaje (linotype, mașină de tipar) în valoare de 500.000 lei. Priviți la acești tineri pe care noi, bătrînii, i-am învățat meșteșugul și care vor duce cu siguranță tradițiile noastre de muncă mai departe. Și bătrînul meșter îmi arată chipurile acelor tineri aplecați deasupra linotypelor, a paginilor, a mașinilor din tipografia din Piatra Neamț. Ne-am oprit îndelung, discutînd asupra fiecăruia, fiindcă meșterul îi cunoștea pe toți. Așa ne-a amintit de Petru Mechea, Petru Globăniță (paginatori), Ianoș Ghiunghiuș, Maria Popa, Orest Onciu (linotipiști), de la secția gazetă, zețarii Costică Stan, Filofteia Căsăndrescu (s-a străduit să se califice în această meserie destul de grea), Todirică Ilu- su și Petru Mușat. *Am discutat apoi despre contribuția efectivă adusă de cei de la secția mașini (tipar înalt), de la finisare-legătorie, despre toți cei care au aureolat prin munca lor prestigiul tipografilor pietreni a căror subunitate a obținut rezultate deosebite în producție anul acesta. Și bătrînul meșter tipograf, vorbind cu emoție de cei tineri și de perspectivele frumoase ce se întrevăd tipografiei pietrene, n-a uitat să pomenească numele „foștilor combatanți" :* Ion Gomarnmi, Mihai Dandu, Elena Meliță, Copel Moisă *care, atunci, în ianuarie 1940...*

A. I.

Se împlinește un an de cînd, prin hotărîrea Comitetului executiv al C.C. al P.C.R și a Consiliului de Miniștri, s-a sărbătorit pentru prima dată Ziua tipografilor în semn de omagiu adus celor care, prin jertfa lor în decembrie 1918, au înscris o pagină glorioasă în luptele muncitorimii române. Astăzi, aceste rînduri sînt un modest omagiu tipografilor nemțeni de ziua lor.

Intermezzo cu Alain Delon

— Despre ce vreți să vorbim?
— Despre dumneata.
— Părinții mei au divorțat cînd aveam patru ani. Pentru mine a fost foarte tragică despărțirea.
— Vi-o amintiți?
— Nu, bineînțeles. Nu-mi amintesc să-mi fi cunoscut părinții împreună. Niciodată. Am fost dus la niște rude la Fresnes. Și am petrecut o parte din copilărie, dacă pot s-o numesc astfel, în închisoare, deoarece părinții mei adoptivi își aveau proprietatea alături de închisoare. La Fresnes, gardienii locuiesc acolo împreună cu familiile lor. Mă jucam cu copiii acestora în incinta închisorii. Am fost botezat Fresnes. Și am rămas cu numele ăsta pînă la prima împărtășanie. Am locuit cu părinții mei adoptivi pînă la vîrsta de 11 ani. Apoi au murit, întîi bărbatul, și pe urmă femeia. M-am întors la tatăl meu adevărat... Așa mi se pare. Nu sînt sigur, deoarece am stat cînd cu tata cînd cu mama. Fiecare din ei își refăcuse viața. Tata cu o femeie care avea deja un copil din prima căsătorie. După aceea au mai avut încă trei copii. Așa încît m-am trezit la un moment dat cu o mulțime de surori și frați vitregi. Mă simțeam izolat. Aveam impresia că încomodez, că sînt în plus...
Și asta se pare că era realitatea deoarece am fost dus la pension. Dar cum eram foarte turbulent, foarte nedisciplinat, am fost trimis înapoi. Am trecut la alt pension, și apoi la altul, dar de peste tot am fost trimis acasă. Eram un fel de mic monstru, foarte sălbatic. Din pension în pension am ajuns la Saint-Nicolas, la Igny, în apropiere de Bièvres.
Și acolo, într-o zi, m-am hotărît, împreună cu un prieten să plec la Chicago. Dar lucrurile s-au terminat rău.
— Adică?
— Am fost regăsit și adus înapoi. Este inutil să intru în amănunte. Nu m-am mai întors la școală. Mama m-a luat la ea și am lucrat în comerț, cu tatăl meu vitreg, pînă la vîrsta de 17 ani.
— Mi se pare că se ocupau cu mezeluri?
— Da. Și apoi, la 17 ani, pentru a-i împlini mamei dorința de a pleca de la ea, am intrat în armată.
— În Indochina?
— Nu. Nu imediat. Voiam să fiu pilot, voiam să mă angajez în aviație. La vremea aceea, pe zidurile Parisului, exista un afiș: „Vreți să deveniți pilot de linie în 18 luni, faceți-vă stagiul în Canada". Vă amintiți sper? Afișul m-a atras.
Tata m-a dus pe bulevardul Victor, la Ministerul de Aviație. Tocmai pleca ultimul contingent. Și ar fi trebuit să aștept șase luni pînă la următoarea plecare. Era prea mult. Ne-am dus la ministerul marinei. Și... am devenit marinar.
— Vă plăcea?
— Nu știu. Dar în orice caz plecarea mea era dorită așa că trebuia să plec... M-am angajat pentru trei ani. Și apoi, știți bine, în armată îți faci ușor prieteni. Mulți dintre ei trebuiau să plece în Indochina. Îmi spuneau: „Va trebui să ne despărțim... ne pare rău. Vino cu noi". În cele din urmă am acceptat. Ca să plec trebuia să fac o cerere de prelungire a angajamentului pe cinci ani. Era obligatorie pentru Indochina. Și cum nu aveam decît 18 ani trebuia să primesc consimțămîntul părinților. Mi l-au trimis foarte repede. Și așa am ajuns în Indochina. Acolo nu am văzut mare lucru. Am ajuns în '54 exact după Dien Bien Phu. Nu mai aveau loc decît lupte de stradă...
— Cum v-ați ales meseria de actor?
— M-am întors din Indochina la 1 mai 1956 și nu prea aveam din ce trăi. Într-o seară am fost prezentat soției lui Yves Allegret care mi-a spus: „Sînteți exact personajul pe care-l caută soțul meu pentru viitorul său film. Trebuie să vă cunoască".
L-am cunoscut. Am vorbit timp de două ore. La sfîrșitul acestei întrevederi se hotărîse să-mi dea rolul lui Roland în filmul „Cînd se amestecă femeia". Pe mine nu prea m-a pasionat ideea așa că regizorul a trebuit să lupte nu numai cu producătorii săi dar și cu mine... Practic, am acceptat să turnez pentru a-i face plăcere.
— Nu vă gîndeați că veți putea deveni actor?
— Absolut deloc. Nu mă interesa cinematograful. Singura mea amintire de spectator se situează la Saigon, pe strada Catinat unde am văzut un film.
— Dar acum?
— Acum am devenit prizonierul cinematografului. Îmi place să mă aflu pe o scenă de teatru sau în fața unei camere de filmat. Dar restul mă plictisește, ca să nu spun că nici nu-mi place. Cinematograful este o mare plină de rechini. Primul care sare îl înghite pe celălalt. Nu pot să suport acest lucru.
— Cum vă înțelegeți cu regizorii?
— Bine. Și este absolut necesar. Dacă eu îmi creez rolul într-un colț, iar el regia în altul se produce o catastrofă, așa încît este necesară comuniunea.
Cu René Clément lucrurile au mers bine timp de patru filme. Ne înțelegeam din priviri. În „Piscina", cu Deray, de asemenea. Și mai bine m-am înțeles cu Melville în „Samuraiul". Nu mi-a spus aproape nimic dar știam ce voia și i-am dat ce a așteptat.
— Ați încercat să deveniți propriul dumneavoastră regizor? De ce?
— Deoarece voiam să fiu liber. Să nu mă supun protectelor. Să lucrez cu echipa mea. Dar nu a fost comod. Primul film pe care l-am produs și interpretat a fost catastrofal. Este vorba de filmul „Neasupusul".
(ÎN „ALMANAHUL" NOSTRU VIITOR, ALAIN DELON NE VA VORBI DESPRE MULT DISCUTATA AFACERE MARCOVICI)

Muzeul Peleș: Sala armelor Foto: V. BOGDANEF

Ștrengărița

Rugă laică

La pașa vine un supus
Cu glasul blind, domol nespus:
„Sînt, pașă, muncitor de neam.
— Din marele copac un ram —
Și către tine, cel de sus,
o rugă am:

Nu-ți cer să-ți schimbi răstitul ton,
Nici maniere de patron;
Să nu insulți nici cum n-aștept
Și nici să fii mai înțelept —
Ți-or cere, cînd a-o duce zvon,
Cei ce-s în drept.

Nu-ți cer trufia să-ți ascunzi,
Să mă privești cu ochii blinzi,
Să-mi dai binele și sărut
Ci tot ce-ți cer e doar atît:
Binevoiește să-mi răspunzi
Cînd te salut".

Sergiu MĂCIN

PAUL GAUGUIN

A trăi ca un artist e cu totul altceva decît a face artă. Și am putea foarte bine înțelege arta lui Renoir sau a lui Cezanne fără a ști nimic despre viața lor. N-am putea spune însă același lucru despre Gauguin. Pentru că Gauguin era capabil să trezească cele mai mari entuziasme, să facă figură de maestru, chiar și în ochii unei personalități mai mari decît a lui, ca Van Gogh de pildă, să-și atragă aplauzele avangărzii, în frunte cu Mallarmè; dar celor mai mulți le-a fost antipatic și a fost chiar detestat. Marinar și agent de schimb în tinerețe (s-a născut la Paris în 1848) a fost colecționar priceput și pictor amator, tată fericit și soț asijderea, pînă cînd în 1883, pentru a se consacra definitiv picturii, și-a dat demisia de la bancă, a ajuns în mizerie, a renunțat la familie, a trecut prin toate nenorocirile și și-a exhibat suferința în lumea întreagă.

Dar Gauguin vrea să întemeieze o școală a Tropicelor și pleacă singur în Tahiti pentru a-și realiza visul de viață și de artă sălbatică. Foamea și boala îl gonesc însă de aici. După o încercare de sinucidere pleacă în arhipelagul Marchizelor, unde rămîne pînă la moarte (1903).

În pictura lui Gauguin predomină două preocupări: una e reprezentarea vieții apatice, inactive, a femeilor alta e arabescul decorativ, care vrea să fie, sub focul culorilor, expresia unor experiențe mistice. Două tablouri, care se găsesc la Institutul de Artă din Chicago, ilustrează perfect aceste tendințe: „Oh, ce geloasă ești..." (titlul din fericire n-are nici o legătură cu tabloul) și „Mahana no Atua". Primul reprezintă un petic de pămînt în fața unei colibe și o femeie care se apropie de alte două așezate jos. Celălalt face impresia unui dans mistic ce se desfășoară pe o suprafață de linii care șerpuiesc; scena e nițel teatrală, mai mult de edificare decît de meditație.

În sfîrșit, culoarea. Gauguin — e interesant — face astăzi o vogă teribilă în lumea sexului slab, nu prin artă, în genere, ci pur și simplu prin culoare. Există o modă chiar — Gauguin în Tahiti. Dînd culorii valoarea pe care impresioniștii o atribuiau luminii, Gauguin suprimă brusc nuanțele și caută acordul tentelor pure. Adoră gama cromatică a asfințitului de soare, de la portocaliu, la roșu și violet. „Culorii pure—spune el—trebuie să-i sacrificăm totul". S-a sacrificat, în paranteză fie spus, nu numai pentru culoare, ci pentru artă în genere. Dar toate iluziile i-au fost spulberate. „Am vrut să instituie dreptul de a îndrăzni orice; iar dacă posibilitățile mele n-au dat un rezultat excepțional, mașina a fost pusă totuși în mișcare"... Formula astfel, el însuși, judecata istoriei.

Vîrstele muzicii „pop"

De la rock... la rock

De la începutul deceniului șapte, pe firmamentul muzicii ușoare apare un nou stil de interpretare care mai tîrziu primește numele „beat", după numele uneia dintre formațiile care îl lansează. A durat mai bine de 4 ani lupta gălăgioasă între foștii „monștri" sacri ai muzicii ușoare ca: Elwis Presley, Bill Haley, Johnny Rivers, Chuck Berry și alții, pe de o parte și așa numitele grupuri vocal-instrumentale care apar fulgerător cum ar fi: The Who, The Holies, Dave Clark Five, The Beach Boys, Bee Gees și bineînțeles, grupul principal The Beatles. Din această luptă au ieșit victorioși exponenții stilului nou, iar foștii regi neîncoronați ai muzicii ușoare și ai rockului au fost nevoiți să părăsească scena sau să se mulțumească cu locuri mai modeste.

Dintre grupurile în vogă, cel mai reprezentativ rămîn desigur Beatles-ii care începînd din anul 1963 au permanent un loc „închiriat" pe liste succeselor de muzică ușoară. La această longevitate i-a condus o mînă sigură, de impresar, anume aceea a fostului lor manager Brian Epstein, care a reușit să facă un grup unitar din cei patru scandaloși băieți cu plete. Tuturor le sînt cunoscute azi numele lor: JOHN LENNON (chitară ritmică), PAUL Mc. CARTNEY (chitară bas) — ambii compozitori, textieri și soliști vocali, GEORGE HARISSON (chitară solo) și RINGO STAR (baterie). În jurul lor se formează cu rapiditate o adevărată școală, iar melodiile interpretate devin cu regularitate primele în clasamentele muzicii ușoare din Anglia și S.U.A.

De la primele concerte publice și pînă la recentul disc „Abbey Road" curba ascendentă a celor patru lorzi din Liverpool a cunoscut erupții melodice răsunătoare, dar și tăceri conspirative, pregătind deruparea sau dezorientarea imitatorilor. Iubitorii muzicii „pop", deveniți foarte numeroși azi, au selectat însă, alături de ei, numele altor și altor formații. Pe unele declinul dictat de concurență le-a desființat repede, pe altele diverse certuri „administrative" sau neputința de înnoire. Căutările și experimentele au impus apariția altor super-grupuri și hiper-grupuri, stiluri și categorii. „The Beatles" au rămas însă statornice.

Ing. Mircea BOCA

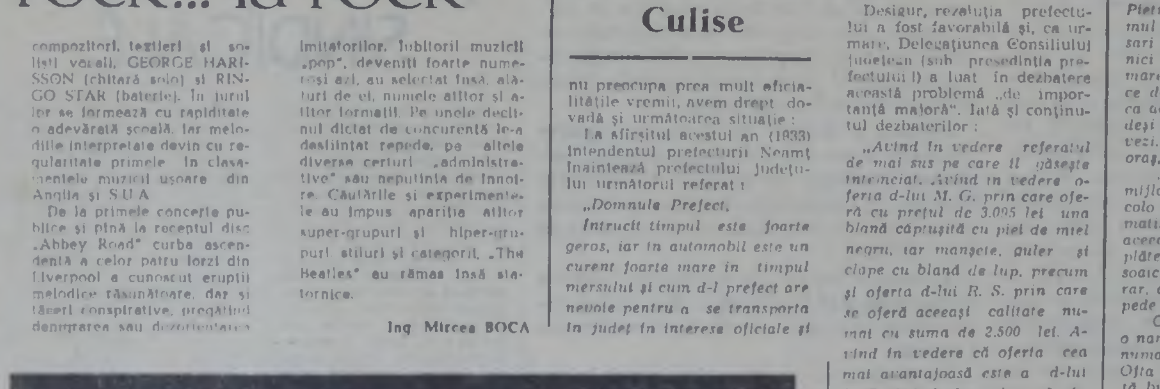

Blana prefectului

În 1933 România se afla la sfîrșitul unei perioade din cele mai grele pentru situația economică a maselor muncitoare. Că această problemă vitală nu preocupa prea mult oficialitățile vremii, avem drept dovadă și următoarea situație:

Culise

La sfîrșitul acestui an (1933) intendentul prefecturii Neamț înaintează prefectului județului următorul referat:

„Domnule Prefect,

Întrucît timpul este foarte geros, iar în automobil este un curent foarte mare în timpul mersului și cum d-l prefect are nevoie pentru a se transporta în județ în interese oficiale și bună administrație, cu onoare vă rog să binevoiți ca de urgență să se aprobe procurarea din comerț a unei blăni de îmbrăcat pentru a-l feri de curent și răceli în aceste transporturi".

Desigur, rezoluția prefectului a fost favorabilă și, ca urmare, Delegațiunea Consiliului județean (sub președinția prefectului!) a luat în dezbatere această problemă „de importanță majoră". Iată și conținutul dezbaterilor:

„Avînd în vedere referatul de mai sus pe care îl găsește întemeiat. Avînd în vedere oferta d-lui M. G. prin care oferă cu prețul de 3.095 lei una blană căptușită cu piei de miel negru, iar manșete, guler și clape cu blană de lup, precum și oferta d-lui R. S. prin care se oferă aceeași calitate numai cu suma de 2.500 lei. Avînd în vedere că oferta cea mai avantajoasă este a d-lui R. S. Avînd în vedere că în bugetul județului nu sînt fondurile prevăzute pentru asemenea cheltuieli.

DECIDE:

*Aprobă oferta D-lui R. S. și procurarea blănii cu 2.500 lei. Aprobă deschiderea unui credit extraordinar în sumă de 2.500 lei" *).*

Bravo, domnule prefect! Ai făcut ce-ai făcut și ți-ai cumpărat cojoc cu banii statului! Curat condei, coane Fănică!

*) Din dosarul 318/20 (1933) aflat la Arhivele Statului (Piatra Neamț), fondul prefecturii.

POVESTE DE IARNĂ

...La noi, în Vîlșoara, la o azvîrlitură de băț de Tîrgul Pietrii, iarna venise în acel an, ca și acum, tîrziu. Căzuse primul pospai de zăpadă, cînd s-a dus vestea în sat că niște ursari au poposit la crîșmă la Turculeasa. N-a fost nevoie de nici un afiș ca în duminica aceea să ne adunăm cu mic cu mare acolo. Pe atunci, în sat, cinematograf sau alte mijloace de distracție nu prea aveam. Cît despre tren sau autobuz ca acum, ori de șosea asfaltată, nici vorba nu era. Așa că, deși în coasta tîrgului, puteau trece luni întregi fără să-l vezi. Iar povestea cu luatul pietrii în gură cînd intrai întîi în oraș, nu era de loc o poveste.

...Pe bătelişte, în fața localului, lumea de pe lume. În mijloc fusese așezat un maldăr de cetiniș verde de brad. Acolo așteptau cu fața în jos, cei cu dureri de șale și cu reumatisme vechi, să-i calce ursul. Că nici medicii, pe vremea aceea, nu ne încurcau pe la țară. Plătea omul ursarului ce plătea, iar el își știa meseria. La bătaia tobei, ursul sau ursoaica urca pe spatele celui în cauză, și începea a păși: întîi rar, așezat, apoi ca într-o joacă tot mai mărunțel și mai repede — de la șale, la grumaz și îndărăt.

Cînd am ajuns noi, tocmai intrase la rînd circiumăreasa, o namilă de femeie care depășea cu mult suta de kilograme, numai osînză, dar altfel energică și negustoreasă nu glumă. Ofta cînd ursul juca pe spatele ei dar promitea c-o să se simtă bine și-i îndemna și pe alții să-i urmeze exemplul.

A și ascultat-o Mihai Muraru, bețivul satului, fie-i țărîna ușoară. Numai că pe el s-a urcat ursoaica cea mare și veșnic flămîndă. Și n-a apucat ursarul să bată de prea multe ori în toba încadrată de clopoței de alamă, că ursoaica a și devenit nervoasă și a început să mormăie înfricoșător. Și nici una, nici două, a prins a trage cu dinții pe care-i mai avea de mantaua ostășească pe care Muraru o purta de ani și ani, fie zi de lucru, fie sărbătoare. A început lumea a țipa, iar mai cu seamă copiii și babele, a da bir cu fugiții. Văzuseră — pasă-mi-te — carne în gura ursoaicei și sînge șiroind. Bețivul răcnise o dată, de două ori. Acum se liniștise. Aburii alcoolului se spulberaseră iar el se credea, probabil, intrat de-a dreptul în rai.

Ursarul, derutat o clipă, și-a recăpătat repede prezența de spirit. Cu o zmucitură a tras ursoaica de o parte și a lăsat-o să înghită ceea ce obținuse cu forța. Nu era decît un mușchi de porc, abia tăiat, pe care omul nostru îl căpătase cine știe de unde și-l pitise în buzunarul hainei pentru niște fripturi care să facă drum băuturicii. De sus, cădeau fulgi rari peste toată această priveliște.

M. ASMARANDEI

Anecdote

— Domnule director, vă comunic că ieri m-am căsătorit.
— Minunat! Te felicit. Apreciez îndeosebi funcționarii însurați pentru că rămîn cu plăcere la ore suplimentare.

★

— Nu mă pot hotărî; să mă duc la cununie sau nu...
— Dar cine te-a invitat?
— Logodnica mea.

★

John, prezentîndu-și iubita, mamei lui:
— Mamă, e o fată minunată. Gătește bine, știe să facă prăjituri, se pricepe la curățenie, într-un cuvînt, știe de toate.
— Bravo! — exclamă mama. O primesc. Să vină marțea și joia.

★

Între prietene:
— Vai dragă, sînt foarte îngrijorată.
— Dar ce s-a întîmplat?
— Soțul meu nu știe să joace cărți.
— În locul tău, m-aș bucura.
— Nenorocirea e că nu știe, dar joacă...

★

Un globtroteur oprind pe șosea un autoturism:
— Signore, sînteți amabil să-mi transportați acest palton pînă la Roma?
— Cu plăcere, dar cum îl veți primi la Roma?
— Dacă nu aveți nimic împotrivă, rămîn în el.

Fantastica aventură a bombei atomice

...La 6 august trei cincimi din orașul Hiroshima sînt [illegible], 20% din populație [illegible], 37.000 de răniți și 13.000 dispăruți. La 9 august, o a doua bombă distruge Nagasaki. Aproape 100.000 de japonezi sînt uciși sau răniți. Două zile mai tîrziu, Japonia capitulează și războiul ia sfîrșit.

Einstein scrie președintelui Roosevelt

În jurul anilor '30, un mare număr de savanți europeni care [illegible] să simtă menghina nazismului strîngîndu-se în [illegible] își îndreaptă atenția spre S.U.A.

[illegible] dintre ei, Leo Szilard se teme chiar ca experiențele [illegible] asupra dezintegrării atomului să nu-i tenteze cumva pe [illegible]. Împreună cu Albert Einstein, el trimite o scrisoare lui Roosevelt, afirmîndu-i că este aproape sigur posibilă provocarea [illegible] artificial a reacțiilor în lanț și că aceste reacții ar putea permite fabricarea unei bombe extrem de puternice. Președintele ar trebui să însărcineze o personalitate eminentă cu fabricarea acestei arme în colaborare cu apărarea națională americană.

[illegible] potrivit cărora fizicienii germani lucrează deja la o asemenea bombă îl determină pe Roosevelt să reacționeze [illegible].

La 6 decembrie 1941, membrii proiectului se întîlnesc la Washington. Roosevelt îi întrunește într-un comitet special, „Comitetul [illegible]", a cărui misiune este să studieze dacă S.U.A. pot să [illegible] bomba și la ce preț. După șase luni, Comitetul [illegible] [illegible] raportul. Prețul pentru început se ridică la [illegible] de dolari, dar este mai [illegible] pînă în iulie 1944 bomba va fi realizată.

Roosevelt și Churchill semnează acordul la Quebec

Cînd la [illegible] septembrie 1942, generalul de brigadă Leslie Groves [illegible] conducerea „Proiectului Manhattan" nu mai exista altă soluție decît eliminarea procedeelor de producție cu mai puține șanse de succes și abordarea celui mai promițător. Preocupat de riscurile spionajului, Groves începe proiectul în cel mai mare secret. Face apel la Robert Oppenheimer, căruia îi încredințează conducerea laboratorului și trimite oameni în întreaga țară pentru a pune mîna pe tot uraniul disponibil. O lună mai tîrziu, armata intră în posesia unui ranch-școală la Los Alamos, după care urmează angajarea savanților din toate colțurile S.U.A. Instalația de la Los Alamos este deocamdată improvizată, nu s-a pregătit nimic și confortul este precar. Savanții și familiile acestora protestează împotriva disciplinei și a teribilelor consemne de securitate pe care le impune generalul Groves. Oppenheimer încearcă să ordoneze puțin haosul care se produsese. Pentru mulți dintre ei, care sosiseră din Italia, Danemarca, Ungaria, Polonia, Austria, Germania, primele zile la Los Alamos amintesc de lagărele de concentrare. Trăiesc într-o lume izolată, înconjurată cu sîrmă și sînt apărați de oameni înarmați cu pistoale. Inspectori ai contra-spionajului urmăresc principalii savanți în toate deplasările acestora.

La jumătatea lunii august 1943, Roosevelt și Churchill semnează la Quebec un acord secret prevăzînd o colaborare americano-britanică pentru fabricarea bombei.

Și dintr-odată, la Los Alamos, unde atmosfera era foarte încărcată sosește o veste bună. Documente găsite de trupele aliate după eliberarea Strasbourgului dezvăluie că Germania are doi ani întîrziere față de „Proiectul Manhattan". Teama de o superbombă nazistă era deci îndepărtată. Așa încît bomba atomică își va juca rolul în înfrîngerea finală a Japoniei.

Un loc numit de Oppenheimer — Trinité

Locul primei explozii este ales la Jordana del Muerto, în New Mexico. Oppenheimer se hotărăște să numească acest loc Trinité, cuvînt pe care-l găsise într-un poem de John Donne pe care tocmai îl citea.

În același timp, prin intermediul lui Einstein, Szilard trimite o scrisoare președintelui Roosevelt, arătîndu-i că bomba nu trebuie folosită. Acest savant, care insistase asupra fabricării ei cu scopul de a stăvili nazismul, insistă de data aceasta pentru ca să nu fie utilizată împotriva Japoniei. Dar moartea neașteptată a președintelui Roosevelt zădărnicește acțiunea savantului Szilard.

La 31 mai 1945 sub președinția ministrului de război L. Stimson, la Pentagon se reunește comitetul (Interim Committee) care avea să opineze asupra folosirii armei atomice. Oppenheimer, Fermi, Compton și Lawrence asistă și ei. În acea zi se hotărăște folosirea bombei împotriva Japoniei cît de repede posibil și fără avertisment prealabil. Experiența de la Trinité este fixată pentru 20 iulie.

La 12 iunie, Interim Committee primește la Washington o petiție a șapte savanți. În fruntea semnatarilor figurează James Franck, din Göttingen, laureat al premiului Nobel și Leo Szilard. Raportul Franck se ridică împotriva unui bombardament prin surprindere, dar comisia științifică a Interim Committee nu vrea să cedeze.

La 16 iulie, după o adevărată cursă împotriva lansării bombei aceasta explodează la Trinité. Truman care se afla la conferința de la Potsdam primește un mesaj cifrat: „Babies satisfactorily born", copiii s-au născut cu bine.

Hotărîrea finală depindea acum de el, președintele Statelor Unite. Mai tîrziu va scrie în memoriile sale: „Membrii comitetului Stimson recomandă ca bomba atomică să fie folosită împotriva inamicului cît mai repede cu putință... Îmi dădeau evident seama că explozia unei bombe atomice avea să provoace daune și să facă victime în proporții care depășeau orice imaginație. Pe de altă parte, consilierii științifici din cadrul comitetului declarau: „...Noi nu vedem altă soluție acceptabilă decît folosirea directă în scopuri militare...".

Cînd s-a întors după terminarea Conferinței de la Potsdam prima bombă atomică fusese deja lansată asupra Japoniei. Ea intrase în istoria omenirii pentru totdeauna.

SEMNALĂM

Se angajează melci

Direcția județeană de poștă și telecomunicații Neamț intenționează să... angajeze melci în locul unor factori poștali. Se speră că în acest fel se va asigura mai multă... promptitudine în efectuarea unor servicii poștale. Posesorii de melci se pot adresa factorului poștal care răspunde de satul Căciulești, comuna Girov. O telegramă trimisă de Chitic Constantin din Piatra Neamț, unui amic de-al său din Căciulești, Roca Mihai, n-a ajuns nici astăzi la adresant, deși data expedierii este... 8 noiembrie. Păi să nu angajezi... melci?

„În inspecție"

În timp ce mai mulți cetățeni din Roznov, în frunte cu primarul comunei, lucrau de zor la reparația unei punți de peste canalul de aducțiune a ICH Roznov, numitul Rotaru Haralambie Gh. Constantin zis Lampă, în loc să pună și el mîna la treabă, nemulțumit că puntea n-a fost terminată, a început să tune și să fulgere. Pentru asemenea înjurături și cuvinte grele „inspectorului" nu-i va fi... ușor?

Ca pe roate

„Sînt cititor al ziarului „Ceahlăul" și aș dori ca prin intermediul acestei rubrici să exprim stima și mulțumirea față de conducerea Școlii de șoferi amatori din Piatra Neamț pentru stăruința, răbdarea, interesul și priceperea dovedită în pregătirea conducătorilor auto amatori. Avem cuvinte de laudă pentru instructori ca Ungureanu, Vicol, Gavriliu". Scrisoarea este semnată în numele absolvenților acestor cursuri de G. Băbușcă, din Tg. Neamț. Se vede că la Școala de șoferi amatori din Piatra Neamț, totul merge ca pe... roate.

Soluție sigură

În legătură cu nota noastră critică intitulată „Fără haz", primim de la Oficiul de asigurări sociale și pensii din cadrul Direcției pentru probleme de muncă și ocrotiri sociale un răspuns în care ni se arată că a fost restituită cetățeanului Zaharia Ion, beneficiarul unui contract cu plata în rate, suma de 678 lei (încasată în plus din cauza unor încurcături birocratice — n. n.). Asta nu înseamnă însă că acestea au fost terminate. Banii expediați cu mandatul nr. 1958 din 19 noiembrie au sosit cu retur — ni se spune — la Oficiul de asigurări, fără să ajungă la destinatar. A mai trecut, așadar, încă o lună. Acum ar mai fi o șansă: să-i ducă Moș Gerilă! Este el pensionar, dar nu-i birocrat!

De... sezon

Matei Nicolae, Olaru Constantin, tractoriști la I.M.A. Ștefan cel Mare, împreună cu Grădinaru Costache și Grădinaru Gheorghe s-au gîndit să se aprovizioneze cu lemne încă înainte de căderea zăpezii. Zis și făcut. Au pătruns cu tractoarele în pădurea Consiliului popular al comunei Războieni. Încărcînd după pofta inimii. Dar, neavînd vreo aprobare pentru asemenea lucru, miliția a găsit de cuviință că fapta lor se cheamă furt în paguba avutului obștesc. Așa că, tot fiind vorba de lemne, ce urmează li va lua cu... căldură.

Rubrică realizată de Corneliu LAMATIC și Ion BOGHIAN

Operativitatea și dinamismul stilului de muncă își arată roadele

Recent, cititorii noștri au fost informați că Uzina de fibre și îngrășăminte chimice Săvinești și-a realizat, cu aproape o lună înainte de termen, planul anual la toți indicatorii. Este un succes de prestigiu, care confirmă, cu argumente indubitabile, nu numai hărnicia, de mult recunoscută, a chimiștilor de aici, dar și eficiența măsurilor întreprinse de-a lungul anului de către organizația de partid și conducerea uzinei pentru îndeplinirea ritmică a sarcinilor de plan și lichidarea operativă a deficiențelor. Convorbirea avută cu tov. Ioan Leț, secretarul comitetului uzinal de partid, a relevat, odată în plus, că acolo unde organizația de partid își găsește de la început un stil propriu de muncă, caracterizat prin operativitate și dinamism, rezultatele nu întîrzie să apară, concretizate în sute de tone de produse date peste prevederi.

— Din datele pe care le avem pînă acum, ne spune interlocutorul nostru, se prelimină ca pînă la 31 decembrie planul anual să fie depășit cu aproape 110 milioane lei la producția globală, cu peste 103 milioane lei la producția marfă vîndută și încasată, cu mai bine de 36 milioane lei la export, toate acestea în condițiile creșterii substanțiale a productivității muncii.

— Desigur, cifrele sînt prin ele însele impresionante și atestă un efort susținut din partea întregului colectiv. Dar dincolo de laconismul lor, ar fi interesant de sintetizat acum, la capătul unui an de muncă încununată de succes, principalele mijloace folosite de comitetul de partid pentru mobilizarea tuturor salariaților și menținerea unei atmosfere de emulație. Să încercăm, așadar, o succintă retrospectivă, menită să evidențieze permanențele unui stil de muncă ce s-a dovedit eficient.

— Privind comparativ, se poate spune cu certitudine că anul ce se apropie de sfîrșit, a marcat, pentru marea majoritate a organizațiilor de bază și a comitetelor de partid pe secții, o etapă nouă în procesul maturizării lor, în sporirea competenței și răspunderii acestora față de soarta producției. O explicație ar fi și aceea că, mai mult decît înainte, componența birourilor și a comitetelor de partid a permis cunoașterea aprofundată a realităților de la fiecare loc de muncă și găsirea unor soluții corespunzătoare. Fără îndoială, însă, că nu este singura. La închegarea acestui stil de muncă au concurat și alți factori, între care aș dori să amintesc folosirea comisiilor pe probleme în elucidarea unor situații mai dificile din cadrul uzinei, instructajul diferențiat al birourilor organizațiilor de bază, pornind de la sarcinile specifice fiecărui sector, antrenarea largă a comuniștilor la înfăptuirea măsurilor stabilite.

— În ce a constat aportul comisiei economice a comitetului uzinal de partid?

— Formată din specialiști cu o bună calificare profesională, comisia economică a fost antrenată în efectuarea unor studii de mare importanță pentru bunul mers al producției. În această ordine de idei, aș vrea să amintesc analiza deosebit de amănunțită, pe sortimente, a calității firelor de relon. Pornind de la constatarea că la sortimentele cu un grad mai înalt de finețe și, prin urmare, cu o pondere mai ridicată în valoarea producției globale, procentul firelor de calitatea I nu este încă pe măsura posibilităților, am căutat să aflăm cauzele acestei stări de fapt și mijloacele prin care să acționăm pentru creșterea procentului de fire de calitate superioară. Studiul întocmit de specialiștii comisiei a permis luarea unor măsuri concrete, a căror finalitate o demonstrează înseși rezultatele amintite mai sus. Un alt studiu a avut ca obiect posibilitățile de reducere a consumurilor specifice și a deșeurilor de fabricație. Eficiența soluțiilor preconizate este învederată de faptul că numai în acest an economiile realizate prin aplicarea lor se cifrează la peste 16.000.000 lei.

— Ce obiective stau în atenția comitetului uzinal de partid în această perioadă?

— Deși ne-am realizat sarcinile de plan, nu intenționăm să slăbim ritmul susținut de muncă de pînă acum, ci, dimpotrivă, să ne intensificăm eforturile pentru ca depășirile înregistrate să fie cît mai substanțiale. Totodată, ne preocupă în mod deosebit pregătirea producției pentru anul viitor, astfel încît chiar din primele zile să trecem la îndeplinirea ritmică a indicatorilor de plan. Premise în acest sens avem. Toate măsurile pentru asigurarea condițiilor de lucru pe timp friguros au fost înfăptuite. În prezent se lucrează la asigurarea cu contracte a întregii producții, atît în ce privește beneficiarii interni cît și cei externi. În primele luni ale anului viitor, toată atenția noastră va fi concentrată spre punerea în funcțiune a instalațiilor de la Melana III și atingerea în cel mai scurt timp posibil a parametrilor proiectați.

L. MARTIN

Viața de partid

răspunsuri

„Mai multe cazuri și un efect: accidentele de muncă"

În numărul 536 din 8 noiembrie, ziarul nostru însera în paginile sale un articol care critica nerespectarea normelor de protecția muncii în întreprinderile: **Industria cărnii Piatra Neamț, U.E.I.L. Tîrgu Neamț, Autobaza Roman, I.I.L. „23 August", I.J.C.M. și I.I.L. „Metalurgica" Piatra Neamț.**

Recent, asupra celor semnalate de noi am primit un răspuns din partea **Consiliului județean al sindicatelor**: „Avînd în vedere că sindicatele au un rol important în acest domeniu de activitate — se scrie în răspuns — s-a indicat ca acest articol să fie prelucrat în grupele sindicale, iar cei vizați în material să fie trași la răspundere și sancționați pentru abaterile săvîrșite. Astfel, la **Industria cărnii Piatra Neamț** s-au luat măsuri suplimentare pe locuri de muncă și schimburi pentru executarea de lucrări de instalații electrice și dotarea personalului cu e c h i p a m e n t de protecție. **La secția de îngrășămînt bovine Roman**, în urma producerii accidentului mortal (cazul Anton Ghergut), comitetul sindicatului de secție a hotărît ca în toate grupele sindicale să se discute din nou importanța respectării NTS, iar în cazul schimbărilor locurilor de muncă ale muncitorilor îngrijitori, să li se facă instructaje specifice, suplimentare. La **I.I.L. „23 August" Piatra Neamț** s-a completat planul de măsuri tehnico-organizatoric în domeniul protecției muncii, iar accidentul cu invaliditate a cărei victimă a fost Mihăilescu Alexandrina a fost prelucrat în toate grupele sindicale, prin organizarea unor ședințe speciale pe linie de protecția muncii, la care participanții au condamnat actul de indisciplină al șoferului Herlea Mihai, cerînd pedepsirea exemplară a acestuia.

La **U.E.I.L. Tîrgu Neamț** s-au luat măsuri de îmbunătățire a activității de propagandă a protecției muncii, în special în parchetele cu doborîturi de vînt care au creat condiții de muncă speciale și destul de periculoase. Măsuri similare au fost luate și de celelalte organe administrative și sindicale de la **Autobaza Roman, I.I.L. „Metalurgica"** și altele. În prezent, în județul Neamț se desfășoară o acțiune de control și îndrumare pe linie de protecția muncii în toate unitățile forestiere organizată de **Ministerul Industriei Lemnului, Ministerul Muncii** și **Uniunea generală a sindicatelor**. Consiliul județean al sindicatelor și Direcția pentru probleme de muncă și ocrotiri sociale colaborează rodnic în această direcție. Pe această linie se înscrie consfătuirea pe tema: **„Protecția muncii în județul Neamț" ce se va desfășura în ziua de 15 decembrie 1969 la Casa de cultură a sindicatelor din Piatra Neamț.**

—... Și, neapărat, un sever regim alimentar!
— Nu s-ar putea începe după... revelion?
Desen de V. GRĂDINESCU

PRILEJ DE ANALIZĂ A MUNCII SINDICALE

(Urmare din pag. I)

ș.a. O dare de seamă concretă, analitică care să reflecte cu precădere cauzele lipsurilor, oferind în același timp soluții pentru îndreptarea lor, va crea, fără îndoială, premisele unor dezbateri vii și fructuoase, va stimula spiritul critic și autocritic al participanților. În întreprinderi și organizații economice trebuie analizat, cu atenție și răspundere, modul în care au contribuit sindicatele — prin formele și mijloacele specifice — la înfăptuirea exemplară a sarcinilor de plan și a angajamentelor luate. Descoperirea și valorificarea tuturor rezervelor interne, măsurile întreprinse pentru utilizarea integrală și eficientă a timpului de lucru, reducerea consumurilor specifice, economisirea de materiale, materie primă și energie, realizarea investițiilor, creșterea gradului de calificare a salariaților, întărirea disciplinei socialiste în muncă — sînt tot atîtea repere pentru discuțiile ce vor avea loc.

Analizînd cu exigență activitatea desfășurată, adunările și conferințele au menirea să contureze programul de acțiuni viitoare. În directă concordanță cu creșterea eficienței economice, aplicarea în producție și în muncă a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii contemporane. O deosebită grijă trebuie acordată analizei sarcinilor ce revin sindicatelor în activitatea de viitor, propunerilor pentru mai buna organizare a producției și a muncii.

În dezbaterile acestor adunări, alături de problemele cu caracter economic este necesar să-și găsească locul cuvenit problemele care privesc viața de organizație, preocuparea sindicatelor pentru înfăptuirea prevederilor din contractele colective, îmbunătățirea condițiilor de muncă și viață a salariaților, respectarea legislației muncii, precum și activitatea desfășurată în domeniul muncii cultural-educative și sportive.

Alegerea noilor organe de conducere sporește răspunderea fiecărui participant pentru promovarea în munci de conducere a celor mai buni muncitori, ingineri, tehnicieni, funcționari, tineri sau vîrstnici, oameni cu reale aptitudini organizatorice, cu o bună pregătire politico-ideologică — care să se bucure de stimă și încredere unanimă, oameni cu dragoste de muncă.

Prin întreaga lor desfășurare, adunările și conferințele pentru dări de seamă și alegeri joacă un rol deosebit de important în viața organizațiilor sindicale, a fiecărui membru de sindicat, constituind totodată un bun prilej de afirmare a capacității și aportului sindicatului în îndeplinirea și depășirea sarcinilor trasate de partid.

Consumul de metal

(Urmare din pag. I)

mează un volum de 217 tone, cu o valoare de 2.041.000 lei. Iată obiectivul Întreprinderii mecanice Piatra Neamț pentru anul 1970.

„Deja am început acțiunea. S-a aplicat o primă reducere la consumurile specifice la atelierul de turnătorie: 2,4 la sută pentru trimestrul I — 1970, ceea ce va conduce la 15 tone economii în trimestrul I. S-au revizuit complet toate consumurile specifice, la toate sortimentele de materii prime și materiale. S-au făcut cataloage pe sorturi de materiale care vor ajunge în curînd la toate secțiile productive, cît și la aprovizionare, preț de cost, planificare, dispecerat etc.

Sînt greutăți legate de materia primă pe care furnizorii o livrează, uneori, fără să țină cont de specificația întocmită de noi. Ne izbim de problema derogărilor de materiale. Nu întotdeauna se pot aproviziona materiale prescrise în documente. Fiind nevoiți să realizăm indicatorii de plan, a trebuit să facem înlocuiri de materiale. **Noi am pierdut anul acesta peste 70 de tone de metal, datorită derogărilor la consumurile specifice. Cantitățile mai mici de materiale ni se dau de către furnizori atunci cînd an și nu cînd ne trebuie".**

Cum s-ar putea rezolva această anomalie, care consumă un volum așa mare de metal? **„Aceasta s-ar rezolva cu stocuri tampon în bazele de aprovizionare ale ministerului nostru și o mai rapidă dirijare a stocurilor supranormative în întreprinderile Ministerului Construcțiilor de Mașini. Circulă greu, foarte greu, hîrtiile, încărcate cu stocuri supranormative către minister și apoi, de acolo, către întreprinderile din țară care au nevoie de ele! Ba, de multe ori, cînd te prezinți la o întreprindere să ridici asemenea materiale, te trezești că le-au trecut fictiv, ori mai bine zis timpul de circulație a hîrtiilor „a înghițit" și stocurile. Toate se schimbă în lumea asta, numai birocrația rămîne imuabilă"...**

Această birocrație își manifestă atrocitatea imuabilității și în cadrul planificării nejudicioase a consumurilor specifice. Astfel, cînd se schimbă structura de plan, pe baza noilor cerințe ale beneficiarilor, indicii de consum pentru piese, evident, nu mai corespund. Dar, hîrtiile date „de sus" pentru consum de metal rămîn aceleași... Fenomenul are asupra consumului de metal efecte ireversibile..., depinde de cît metal cere noua comandă.

Din cele constatate de noi desprindem faptul că la Întreprinderea mecanică Piatra Neamț s-a pornit pe un drum bun în privința reducerii consumului de metal. Factorii de răspundere din uzină analizează cu luciditate fenomenul, căutînd să-i găsească noi și noi soluții de rezolvare. Ei bine, acesta-i un lucru îmbucurător. Nu-i mai puțin adevărat că au fost deficiențe legate de fazele de însușire a tehnologiilor proiectate, cînd s-au mărit temporar coeficienții de remanieri și rebuturi. La turnătorie, în luna ianuarie **s-a înregistrat un coeficient de 9 la sută rebut, iar în ultimul timp 4 la sută! Oare nu trebuia acționat mai din timp?** Fiindcă în trimestrul I 1968 s-au pierdut la turnătorie, prin rebuturi, 250.000 lei, iar în trimestrul III numai 20.000 lei...

Preocupările pentru diminuarea continuă a consumului de metal trebuie să-și găsească, în continuare, ample chemări la toate nivelele. Președintele comitetului sindicatului ne spunea: „Noi am inițiat, încă de la început, o agitație vizuală..." — la care noi adăugăm că formele prin care și organizațiile de sindicat pot să-și aducă aportul la reducerea consumului de metal sînt mult mai multiple, mai novatoare. Prilej mai nimerit (în curînd se va ține ședința comitetului cu tema: reducerea consumului de metal), nici că se află!

sport • sport

Divagații

LUNGA IARNĂ FIERBINTE...

Bunele obiceiuri ale academicienilor cer noului venit să rostească cîteva cuvinte despre amintirea predecesorului. La noi nu ar fi cazul să facem așa ceva fie și numai pentru faptul că nu sîntem academicieni (se vorbește totuși de o „academie a fotbalului", dar nu avem pretenția să pătrundem acolo cu prelegerile noastre). În plus, antevorbitorul meu în tabletele duminicale nu ne-a părăsit pentru totdeauna, ci a fost silit să-și dea demisia din motive „obiective" de campionat. Vedeți dar că există posibilitatea să revină cu prietenul său rotund și șnurult odată cu sosirea primăverii și apariția primilor ghiocei ai speranțelor noastre investite în mirificul „Mexico-70". Așa că vom începe intermezzo nostru cu un amical „Hello, a[illegible]le!", fiind știut că acest salut, adresat șugubățului A. I. mai întîi de Domazos, e tot ce poate fi mai plăcut pentru urechile dumisale și pentru alinarea suferințelor pricinuite de căderea Ceahlăului.

Despre ce să discutăm astăzi? În mod normal, ar trebui să nu mai discutăm despre fotbal... Dar putem începe oare rubrica nastră de divagații duminicale fără ca gîndul să nu ne alunece mai întîi pe domeniile sportului rege? Și mai ales acum, cînd euforia calificării a instalat microbul mexican în 80 la sută din căminele noastre, astfel încît pînă și marea dilemă — din toate timpurile — a lunii decembrie („unde petrecem revelionul?") a devenit o bagatelă pe lîngă zecile de întrebări pe care presa, radioul și televiziunea ni le aruncă într-un torent amețitor: „Nu vă interesează tricoul național pentru Mexico-70?" „Care va fi a XVI-a [illegible]?". „Ce caricaturist propuneți să însoțească naționala noastră în Mexic?" (lotul doctorilor, maseurilor, bucătarilor, consultanților tehnici și al celorlalți „consultanți" se completează și fără dezbatere publică). „Vreți să urmăriți în condiții excelente Campionatul mondial 1970? Cumpărați-vă televizor „Miraj"! (Slavă domnului, că la unele întrebări mai primim și răspuns). Apropo de asta cu caricaturistul: dacă e vorba să batem șaua „ca să pregătim terenul", vă rog să răspundeți și la întrebarea „Ce redactor al ziarului Ceahlăul propuneți să fie trimis în Mexic?" (eventual, puteți propune pe cineva din partea clubului sau asociației sportive din localitatea în care domiciliați).

Oricum am da-o oricît am glumi noi, să știți că treaba asta cu Mexicul e lată rău de tot. Păi dacă a ajuns președintele federației de fotbal să rezolve și să semneze hîrtii pe patul spitalului! Ce timpuri, dom'le! Stau și mă întreb însă: dacă (doamne, ferește!) se întîmplă ceva rău la anul, dumnealui are vreo răspundere pe semnăturile date din patul de suferință? E adevărat că n-are gripă siderală și nici de aia, Hong-Kong, cu temperatură; stă omul la orizontală din motive de automobil...

Iaca de asta spun eu că ne așteaptă o iarnă grea: o iarnă lungă și fierbinte!...

Constantin BOSTAN

tv

DUMINICĂ 14 DECEMBRIE

8.45 Deschiderea emisiunii. Matineu duminical pentru copii; 10.15 Ora satului; 11.05 Concert simfonic; 12.00 De strajă patriei; 12.30 Pauză; 12.35 Emisiune în limba maghiară; 13.35 Închiderea emisiunii de dimineață; 16.30 Realitatea ilustrată; 19.00 Telejurnalul de seară; 19.20 Noutăți cinematografice; 19.45 Desene animate; 20.00 „Hora staccato" (Interviu); 20.30 Film artistic „Anna Karenina"; 21.35 Festivalul național de teatru — faza finală; 21.45 „Calendar muzical"; 22.15 Telejurnalul de noapte; 22.30 Telesport; 22.50 Parada vedetelor: Cliff Richard; 23.10 Închiderea emisiunii programului I.

LUNI 15 DECEMBRIE

18.00 Consultații tehnice; 18.15 Confruntări. Emisiune pentru tineret; 18.50 O interpretă îndrăgită a cîntecului popular: Maria Butaciu; 19.00 Telejurnalul de seară; 19.20 Cîntă orchestra condusă de Ion Cristinoiu; 19.30 Letopiset: „Las vouă moștenire"; 20.00 Reflector; 20.15 Roman foileton. „Biletul desertăciunilor"; 21.00 Steaua fără nume; 22.00 Agenda politică; 22.10 Telejurnalul de noapte; 22.30 Scena; 23.00 Închiderea emisiunii.

radio

DUMINICĂ 14 DECEMBRIE

PROGRAMUL I

15.00 Estrada duminicală; 16.00 România — Franța (rugby); 17.30 Caravana fanteziei; 18.30 Dezbateri culturale; 19.00 Gazeta Radio; 19.20 Tangouri celebre; 19.30 Săptămîna unui meloman; 20.05 Tableta de seară; 20.25 Zece melodii preferate; 21.00 Muzică de cafe-concert; 21.15 Teatru scurt: „Jertfa" de Esko Korpilinna; 21.49 Recitalul serii — Nancy; 22.10 Panoramic sportiv; 22.50 Moment poetic; 23.00 Medalion Gherase Dendrino; 23.30 Revista șlagărelor; 0.03—5.00 Estrada nocturnă.

PROGRAMUL II

15.00 Jocuri populare; 15.15 Pagini simfonice nemuritoare; 15.45 Muzică ușoară; 19.00 Varietăți muzicale; 20.00 Orchestrele Cornel Popescu și Claude Bolling; 20.30 O istorie a muzicii; 21.20 Muzică de dans; 22.30 Studioul de poezie; 22.50 Muzică ușoară; 23.05 Al 18-lea Festival internațional de orgă. Nurnberg — 1969; 24.00—1.00 Poemul concertant pentru violoncel și orchestră de Florin Eftimescu.

LUNI 15 DECEMBRIE

PROGRAMUL I

5.05 Muzica dimineții; 6.05—9.30 Muzică și actualități; 9.30 Revista literară radio; 10.05 Taraful Gorjului din Tîrgu Jiu; 10.30 Pagini din opera „Campanello" de Donizetti; 11.00 Radio-Prichindel; 11.15 Arta clavecinistă de-a lungul secolelor; 12.00 Din muzica popoarelor; 12.25 Știința la zi; 12.30 Întîlnire cu melodia populară și interpretul preferat; 13.00 Radiojurnal; 13.10 Avanpremiera cotidiană; 13.22 Melodii de succes în interpretări orchestrale; 14.05 File de poveste; 14.30 Emisiune muzicală pentru ostași; 15.00 Cronica muzicală; 15.15 Compozitorul săptămînii — Jean Philippe Rameau; 16.00 Radiojurnal; 16.30 Revista economică; 16.50 Corul Ansamblului „Perinița"; 17.05 Antena tineretului; 17.30 Muzică populară; 18.10 Prezent și viitor în știința agricolă; 18.30 O melodie pe adresa dumneavoastră; 19.00 Gazeta Radio; 19.30 Săptămîna unui meloman; 20.10 Din înregistrările lui George Boulanger; 20.25 Muzică ușoară; 20.45 Teatru document „Crimă fără pedeapsă" de Ionel Hristea și Adriana Onofrei; 22.00 Radiojurnal; 22.20 Sport; 22.30 Melodii aproape uitate; 23.00 Revista șlagărelor; 0.03—5.00 Estrada nocturnă.

PROGRAMUL II

7.00 Radiojurnal; 7.10 Program muzical de dimineață; 8.10 Tot înainte; 8.25 Mari interpreți; 9.00 Orchestra de muzică populară „Cerneguța" din Piatra Neamț; 9.10 Curs de limba engleză; 9.45 Matineu de operă „Sărutul" de Smetana; 10.30 Caravana fanteziei; 11.25 Pe aripile melodiilor dragi; 14.03 Muzică populară; 14.30 Muzică ușoară; 14.55 Știința la zi; 15.00 De toate pentru toți; 19.30 O carte pe săptămînă: „Principele" de Eugen Barbu; 19.50 Noapte bună, copii; 20.00 Concertul pentru orchestră de coarde de Paul Constantinescu; 20.30 Universitatea radio; 20.50 Muzică ușoară; 21.05 Ora discofilului; 22.00 Muzică de jazz; 22.30 Muzeul instrumentelor vechi.

MARȚI 16 DECEMBRIE

PROGRAMUL I

5.05 Muzica dimineții; 6.05—9.30 Muzică și actualități; 9.50 Atlas cultural; 10.05 Muzică populară; 10.30 Radio-școală; 10.50 Muzică ușoară; 11.05 Miniaturi distractive; 11.20 Muzică populară; 12.00 Muzică ușoară; 12.25 Știința la zi; 12.30 Întîlnire cu melodia populară și interpretul preferat; 13.00 Radiojurnal; 13.10 Avanpremieră cotidiană; 13.45 Muzică populară; 14.10 Caleidoscop muzical; 14.50 La cobză, Ion Zlotea.

PROGRAMUL II

7.00 Radiojurnal; 7.10 Program muzical de dimineață; 8.10 Tot înainte; 8.25 Mari interpreți; 9.00 Cîntece populare; 9.10 Curs de limba franceză; 9.45 Matineu de operă. File din albumul Puccini — „Boema"; 11.00 Prelucrări de folclor; 11.20 Arii din operete; 14.30 Muzicieni români de azi despre [illegible] de ieri; 14.55 Știința la zi.

[illegible]

ATENȚIE, PIETONI!

În cursul acestui an, pe raza județului Neamț au fost înregistrate 66 accidente de circulație, din care 35 de persoane și-au pierdut viața, iar altele au fost rănite grav. Din analizele făcute de serviciul de circulație al Inspectoratului județean de miliție rezultă că jumătate din aceste cazuri de accidente se datoresc pietonilor, 20 de morți și 13 accidentați în stare gravă purtînd amprenta vinei victimelor. Cele mai multe cazuri s-au petrecut în mediul rural, fapt ce reclamă imperios pietonilor de la sate respectarea strictă a regulilor de circulație.

Astfel, 22 accidente au fost săvîrșite pe raza comunelor, 8 accidente în mediul urban și numai 3 în afara localităților. Cele mai frecvente încălcări ale regulilor de circulație soldate cu accidente sînt: neasigurarea la traversarea străzilor, circulația sub influența alcoolului, jocul nesupravegheat al copiilor. Astfel 8 accidente s-au săvîrșit din cauza neasigurării la traversarea drumului de către pietoni. Victimă a acestui fel de a circula a fost Rusu Nicolae, din Zănești care, intenționînd să traverseze strada prin partea dreaptă fără să se asigure, a fost accidentat grav; 9 accidente au fost produse din cauza consumului de alcool din partea pietonilor. (Biciclistul Rusu Dumitru a fost accidentat mortal, de această făcîndu-se vinovat atît conducătorul auto cît și victima care circula în stare de ebrietate). Șase accidente se datoresc lipsei de supraveghere a copiilor de către părinți, exemple în această direcție sînt cunoscute prin intermediul materialelor publicate la rubrica aceasta la timpul cînd s-au produs.

Din cele de mai sus reiese că, îndeosebi în mediul rural, există încă serioase deficiențe cu privire la circulația pietonilor și în același timp lipsa de exigență în luarea măsurilor concrete din partea echipelor auto-moto și a subofițerilor de la posturile de miliție.

Cele mai multe accidente au avut loc pe traseele Piatra Neamț-Costișa, în comunele Dumbrava Roșie, Roznov și Zănești; Piatra Neamț-Tîrgu Neamț, în comunele Dobreni, Bodești și Agapia; Piatra Neamț-Bicaz, în comunele Vîlșoara, Pîngărați și Tarcău; Piatra Neamț — Roman, în comunele Girov, Bîrgăuani și Dulcești; Roman—Hanu Ancuței, în comunele Săbăoani, Gherăești și Botești; Roman-Secueni, în comunele Horia și Secueni.

Este necesar să se desfășoare o muncă mai intensă și organizată de popularizare a normelor de circulație sub diferite forme în mediul rural, atît în cadrul căminelor culturale cît și la ședințele ce au loc în C.A.P., I.A.S. și I.M.A., în școli, cu care ocazie să se dea exemple concrete de pietoni care au căzut victime ale accidentelor de circulație.

De asemenea, este necesar să se acorde în mai mare măsură sprijin din partea cadrelor didactice în educarea elevilor din școlile de toate gradele. Să se continue cu confecționarea în toate comunele a gazetelor pe teme de circulație, contribuind la prevenirea accidentelor în rîndul pietonilor și la disciplinarea acestora atunci cînd folosesc drumurile publice.

circulația

Rubrică realizată cu sprijinul Inspectoratului județean de miliție

Centrala industrială de fibre chimice

Săvinești

angajează

bărbați cu stagiul militar satisfăcut și școala generală absolvită, pentru Combinatul de fibre artificiale Brăila, în vederea calificării

în meseria de OPERATOR CHIMIST

Amănunte se pot lua de la Serviciul personal al Centralei industriale de fibre chimice Săvinești și la oficiul forțelor de muncă Piatra Neamț.

meridiane meridiane

Rezoluţii ale Adunării Generale a O.N.U.

În sprijinul popoarelor care luptă pentru eliberarea de sub jugul colonial

NEW YORK 13 (Agerpres). — Adunarea Generală a ONU a adoptat cu 76 de voturi pentru, 21 de abţineri şi 5 voturi contra o rezoluţie prin care recomandă agenţiilor şi instituţiilor specializate ale ONU să acorde tot sprijinul posibil popoarelor care luptă pentru eliberarea de sub jugul colonial". Rezoluţia cere în mod expres agenţiilor internaţionale ale ONU şi în special Băncii Mondiale şi Fondului Monetar Internaţional ca în cooperare cu Organizaţia Unităţii Africane şi cu mişcările naţionale de eliberare să inițieze programe concrete pentru ajutorarea „popoarelor oprimate din Rhodesia, Namibia şi teritoriile de sub dominaţia portugheză". Banca Mondială şi Fondul Monetar Internaţional sint solicitate, totodată, „să întreprindă toate acţiunile necesare pentru a nu acorda nici un fel de ajutor economic, financiar, tehnic sau de altă natură guvernelor Portugaliei şi Africii de sud, atit timp cit acestea nu renunţă la promovarea politicii de discriminare rasială şi dominaţie colonială". În acelaşi sens, rezoluţia recomandă Organizaţiei Intrenaţionale a Aviaţiei Civile, Uniunii Internaţionale de Telecomunicaţii, Uniunii Postale Universale, Organizaţiei Consultative Maritime Interguvernamentale şi altor instituţii specializate ale ONU ca să înceteze orice colaborare „cu guvernele Africii de sud şi Portugaliei, precum şi cu regimul rasist minoritar ilegal din Rhodesia de sud".

Pentru întărirea securităţii internaţionale

New York 13 (agerpres) Adunarea Generală a Naţiunilor Unite a adoptat în unanimitate proiectul de rezoluţie propus de Finlanda, Austria şi 22 de ţări latino-americane, privind luarea unor măsuri de întărire a securităţii internaţionale. Rezoluţia recomandă Consiliului de Securitate să examineze posibilităţile de a convoca periodic reuniuni la nivel ministerial în scopul elaborării unor măsuri menite să contribuie la întărirea securităţii internaţionale. De asemenea, se recomandă întreprinderea unor acţiuni pentru a face Organizaţia Naţiunilor Unite „mai eficace ca instrument de menţinere a păcii şi securităţii".

Împotriva practicii de deturnare a avioanelor

NEW YORK 13 (Agerpres).— Adunarea Generală a ONU a adoptat vineri o rezoluţie prin care declară practica deturnării de avioane drept un pericol la adresa securităţii zborurilor aeriene civile şi cere tuturor ţărilor membre ale ONU să ia măsurile corespunzătoare împotriva unor astfel de acte. Documentul exprimă sprijinul Adunării Generale faţă de eforturile Organizaţiei Internaţionale a Aviaţiei Civile pentru curmarea practicii de deturnare a avioanelor şi invită statele membre ale ONU să ratifice sau să adere la Convenţia de la Tokio privind ilegalităţile comise la bordul avioanelor aflate în zbor.

★

91. — NEW YORK 13 (agerpres). — Comitetul pentru teritoriile sub tutelă şi neautonome al Adunării Generale a O.N.U. a adoptat vineri cu 68 de voturi pentru, 22 de abţineri şi un vot contra o rezoluţie prin care declară că prezenţa bazelor militare de pe micile insule aflate sub stăpinire colonială sau sub mandat „contravine Cartei O.N.U." şi rezoluţiilor O.N.U. privind decolonizarea. Rezoluţia se referă îndeosebi la bazele americane de pe insulele din Oceanul Pacific, încredinţate prin mandat Statelor Unite după cel de-al doilea război mondial, precum şi la instalaţiile militare britanice de pe posesiunile sale coloniale sau semicoloniale din Marea Caraibilor.

Dansatori populari din Manipur dansind în Grădina Talkatora din New Delhi, cu ocazia zilei aniversării Republicii.

Scurte ştiri

POLIŢIA SICILIANĂ A ARESTAT PE CONDUCĂTORUL FIRMEI DE CONSTRUCŢII DIN PALERMO unde a avut loc zilele trecute un adevărat masacru. Împreună cu Girolamo Moncada au fost arestaţi şi cei doi fii ai acestuia, Filippo şi Angelo, sub acuzaţia de crimă. Poliţia a interogat, în legătură cu recentul incident, pe doi dintre conducătorii grupurilor mafiote — Domenico şi Antonio Bova. Într-un comunicat al poliţiei se menţionează că cel puţin două dintre victimele atacului de la sediul firmei de construcţii conduse de Moncada erau figuri binecunoscute ale lumii interlope din Palermo.

DOI NOI PIRAŢI AI AERULUI — un yemenit de 24 de ani şi un senegalez de 19 ani — au fost ucişi vineri, în timpul unei tentative nereuşite de a deturna un „Boeing 727" aparţinînd companiei „Ethiopian Airlines", care făcea cursa normală între Madrid şi Addis Abeba.

Poliţia aeroportului din Atena, unde a aterizat avionul după incident, a anunţat că cei doi indivizi au fost ucişi în timpul luptei ce s-a dat între ei şi agenţii de securitate etiopieni, care se aflau la bordul avionului. Cei 25 de pasageri, precum şi membrii echipajului, nu au avut de suferit de pe urma acestui atentat.

„AFACEREA" A AVUT LOC ÎN FRANŢA ŞI EA DATEAZĂ DE LA ÎNCEPUTUL ANULUI 1969. O fată de 14 ani a fost vîndută de părinţii săi unui tînăr de 20 de ani. Tînărul Bernard Martin, din Reims, s-a îndrăgostit de fată şi a mers la părinţii ei să-i ceară mîna. Soţii Hulin, în vîrstă de 57 şi 66 de ani, au consimţit numai în schimbul unei sume de bani. Tîrgul a fost perfectat printr-un contract timbrat şi semnat de către cele două părţi. Tinerei fete nu i-a rămas decît să-şi urmeze proprietarul, care s-a angajat să o plătească... în rate, aşa cum prevedeau clauzele contractului.

Justiţia franceză a condamnat vineri pe cei doi „părinţi" la cîte 6 luni închisoare cu amînarea executării şi pe soţ la trei luni şi o zi închisoare.

POTRIVIT DATELOR FURNIZATE DE PRIMELE ANALIZE ALE MOSTRELOR DE ROCĂ SELENARĂ aduse de echipajul „Apollo-12" din Oceanul Furtunilor, vîrsta acestora este de 2,2—2,5 miliarde de ani. În urma examinării lor s-a constatat că multe dintre mostre sînt de tipul conglomeratelor, elementele constitutive fiind sudate în urma ciocnirii meteoriţilor de pe suprafaţa Lunii. Analizele chimice la care au fost supuse au arătat că în compoziţia mostrelor aduse de Conrad şi Bean de pe Lună potasiul, iridiul şi toriul se găsesc în concentraţii de 6 pînă la 8 ori mai mari faţă de rocile aduse de Armstrong şi Collins.

UN GRAV ACCIDENT DE CIRCULAŢIE s-a înregistrat în apropiere de localitatea Direcik, situată în sud-estul Turciei. Un autobuz în plină viteză s-a ciocnit cu un camion. 12 persoane şi-au găsit moartea, iar alte 4 au fost grav rănite.

UN TRIBUNAL MILITAR BRAZILIAN a ordonat „arestarea preventivă" a 18 persoane, între care cinci preoţi romano-catolici, fiind acuzaţi de „colaborare" cu un conducător al unor grupe de gherilă, Carlos Marighela, ucis de poliţie la 4 noiembrie, într-o suburbie a oraşului Sao Paulo.

MEDICII DE LA CLINICA GROOTE SCHUUR L-AU PUS DIN NOU SUB OBSERVAŢIE PE PIETER SMITH, decanul supravieţuitorilor cu inima grefată din Republica Sud Africană. El a fost internat joi noaptea în vederea unui control general.

După cum se ştie, Pieter Smith a fost operat în septembrie 1968, după intervenţiile similare la care au fost supuşi Washkansky şi Blaiberg. Washkansky nu a părăsit niciodată spitalul, unde a şi murit, iar Blaiberg a decedat a 17 august 1969, după ce a trăit peste un an cu inima grefată.

ITALIA

Escalada grevistă continuă

Din Veneţia gondolierilor, din marile oraşe ale nordului industrial pînă în sud, în Mezzogiorno marea mişcare revendicativă a oamenilor muncii italieni, declanşată încă de la sfîrşitul sezonului estival, nu a scăzut din intensitate, marcînd noi momente „într-o luptă dură şi implacabilă" între patronat şi frontul muncii, cum se exprima cotidianul milanez „Giorno". Una dintre caracteristicile acestei mişcări revendicative este faptul că ea a cuprins sectoare largi de activitate: industria chimică şi farmaceutică şi cea constructoare de maşini, reţeaua transporturilor, învăţămîntul, comerţul, mica industrie meşteşugărească şi chiar sectoare ale administraţiei de stat.

Greva generală din 19 noiembrie, care a mobilizat în diverse acţiuni revendicative aproape 20 milioane de oameni ai muncii — „un adevărat referendum al salariaţilor" (Unita) — n-a fost nicidecum un fenomen izolat. Ea a fost pregătită de o „escaladă" permanentă a mişcărilor greviste desfăşurate încă de la începutul anului. Încercîndu-se să se cuprindă în cifre statistice fenomenul mişcărilor revendicative, presa italiană arată că, numai în primele 8 luni ale anului, grevele au totalizat 93 milioane zile-muncă, cifră record, neatinsă în Italia postbelică. Momentul „19 noiembrie" a însemnat totodată şi armonizarea eforturilor celor trei mari centrale sindicale: Confederaţia generală a muncitorilor italieni (CGIL), Confederaţia italiană a sindicatelor muncitorilor catolici şi Uniunea italiană a muncii (social-democrată). „Greva s-a desfăşurat în unitatea completă a muncitorilor şi a conducătorilor sindicatelor lor", a declarat Massimo Rocchi, responsabilul cu serviciul de presă al Centralei sindicale catolice. La rîndul său, Luciano Lama, secretarul CGIL, subliniază că mişcarea revendicativă „cunoaşte o perioadă specifică", deoarece cererile de creştere a salariului şi reducerea săptămînii de muncă au fost întregite de revendicări privind extinderea drepturilor muncitoreşti: ţinerea de reuniuni în întreprinderi, participarea la adoptarea hotărîrilor care privesc nemijlocit păturile salariate etc. Altfel spus, muncitorii şi funcţionarii italieni sînt hotărîţi să joace un rol mai mare în întreprinderile unde lucrează şi, în consecinţă, în societatea italiană de azi. Revendicările lor de ordin economic au deci importante semnificaţii politice, care s-au reafirmat cu şi mai multă vigoare în aceste ultime zile, cînd acţiunile greviste au antrenat peste un milion de salariaţi.

A. D.

Vietnamul de sud

Acţiuni ofensive ale forţelor patriotice

SAIGON 13 (Agerpres). — În ultimele 24 de ore, acţiunile forţelor patriotice din Vietnamul de sud s-au concentrat în zona bazei de la Da Nang şi în delta Mekongului. Potrivit relatărilor corespondentului agenţiei Associated Press, opt baze ale trupelor americane şi saigoneze au fost atacate în cursul nopţii de vineri spre sîmbătă de detaşamente ale forţelor militare ale Guvernului Revoluţionar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud.

Sîmbătă în zori, grupuri de patrioţi au dinamitat un alt pod de pe şoseaua nr. 4 principala cale rutieră care leagă Saigonul de delta Mekongului. Podul, situat în apropierea localităţii Long Thanh, a fost distrus.

Vineri noaptea şi sîmbătă dimineaţa „fortăreţele zburătoare" americane „B—52" au efectuat patru raiduri în zona septentrională a Vietnamului de sud şi în apropierea frontierei cu Cambodgia.

Într-o lună - 1000 dezertări

SAIGON 13 (Agerpres). — Dezertările continuă să fie un fenomen frecvent în rîndul forţelor saigoneze. Potrivit agenţiei Eliberarea, numai în regiunile de deltă şi-au părăsit unităţile în luna noiembrie peste 1.000 de militari saigonezi.

„VIETCONGUL MI-A SALVAT VIAŢA!"

SAIGON 13 (Agerpres). — Doi militari americani, Michael Peterson şi Vernon Shepard, eliberaţi recent de către Frontul Naţional de Eliberare din Vietnamul de sud, au declarat că refuză să lupte de acum înainte împotriva unor oameni care le-au salvat viaţa. Cei doi piloţi au fost capturaţi, cu răni grave, după ce aparatele lor fuseseră doborîte. „Vietcongul (denumirea occidentală a forţelor patriotice — n. r.) mi-a salvat pur şi simplu viaţa", a declarat Michael Peterson.

„Ni s-a acordat cea mai atentă îngrijire medicală posibilă şi, totodată, am fost bine tratat din toate punctele de vedere", a menţionat şi Vernon Shepard.

Declaraţiile militarilor americani eliberaţi au fost făcute în cadrul unei conferinţe de presă, care a avut loc la aeroportul Tan Son Nhut, de lîngă Saigon, înainte de plecarea lor spre Statele Unite.

LA PARIS S-A DESCHIS

Conferinţa naţională pentru Vietnam

PARIS 13 — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: Sîmbătă dimineaţa s-a deschis în suburbia pariziană Ivry conferinţa naţională pentru Vietnam ,convocată de peste 120 de personalităţi şi de 33 organizaţii naţionale din Franţa, pentru a exprima sprijinul francezilor faţă de lupta poporului vietnamez şi pentru a hotărî totodată acţiunile necesare. La conferinţă participă reprezentanţi ai opiniei publice din toate departamentele Franţei.

JAPONIA ÎN FEBRA ELECTORALĂ

Dacă se ia în consideraţie momentul cînd vor avea loc viitoarele alegeri generale, stabilite înainte de termen pentru data de 27 decembrie, faptul este fără precedent în istoria guvernării constituţionale a Japoniei. Cercurile ziaristice din Tokio afirmă că Partidul Liberal Democrat s-a grăbit să dizolve Camera Reprezentanţilor din dorinţa de a exploata promisiunea că va retroceda Okinawa în 1972, dar şi din teama de a nu fi divulgate mai multe amănunte care să dovedească în termeni mai concreţi angajamentele luate în timpul consultărilor de la Washington, din noiembrie, încheiate cu un comunicat comun care pune accentul pe politica de „securitate a Extremului Orient".

La cîteva zile după dizolvarea Camerei Reprezentanţilor s-a stabilit oficial data alegerilor — 27 decembrie — declanşîndu-se campania electorală care în realitate reprezintă o continuare a celei neoficiale începute cu cîteva luni mai înainte de majoritatea partidelor. Cele cinci partide principale ale Japoniei, precum şi micile grupări politice, se află în plină luptă electorală. Străzile şi pieţele Tokio-ului, ale altor oraşe şi localităţi rurale sînt asaltate pînă noaptea tîrziu, de autovehiculele electorale ale candidaţilor aflaţi în turneu fulger de prezentare a platformei politice a partidelor prezentate, pe baza cărora solicită voturile alegătorilor.

Pe listele electorale au fost înregistraţi pînă acum 946 de candidaţi (faţă de 917 la alegerile precedente din ianuarie 1967), din care 327 sînt propuşi de Partidul Liberal Democrat (PLD), 183 aparţin Partidului Socialist Japonez (PSJ), 123 reprezintă Partidul Comunist din Japonia (PCJ). Pe liste figurează şi 132 de independenţi.

Partidele aflate în competiţie au publicat platformele lor electorale, în care locul principal îl ocupă securitatea ţării, şi retrocedarea Okinawei, precum şi situaţia din agricultură, strîns legată, din cîte se discută aici, de creşterea în spirală a preţurilor la mărfurile de strictă necesitate. Părerile diferă de la un partid la altul, în problemele Okinawei şi securităţii, care constituie leit-motivul tuturor cuvîntărilor electorale, liberal-democraţii afirmă că Washingtonul a dat garanţii ferme că insula va fi retrocedată Japoniei în 1972, fără bazele nucleare existente pe ea. Socialiştii, comuniştii, socialiştii democraţi şi membrii partidului Komeito sînt în general de acord cu retrocedarea Okinawei, dar ei vor să se procedeze în aşa fel încît ea să nu poată fi folosită pe viitor în aşa-numitele cazuri excepţionale ca o bază de pe care să se întreprindă acţiuni militare americane în regiunea respectivă. Ei cer, cu alte cuvinte, ca nici măcar în „cazurile excepţionale" Okinawa să nu aibă un „statut special", care se spune că i-ar fi fost rezervat, chiar şi după retrocedare.

În general, se afirmă aici, felul cum vor fi rezolvate problemele Okinawei şi securităţii ţării, strîns legate una de cealaltă, va influenţa vital cursul viitor al politicii japoneze, şi tocmai de aceea dezbaterile din actuala campanie şi alegerile însele sînt hotărîtoare pentru politica ţării în anii care urmează. Acesta este şi motivul pentru care partidele socialist şi comunist critică „aranjamentele secrete" de la Washington (negate categoric însă de Ministerul de Externe). Comuniştii se pronunţă pentru înlăturarea tuturor bazelor militare din Okinawa şi din Japonia, pentru abolirea tratatului de securitate, pentru o politică de neutralitate şi de neangajare, pentru neparticiparea Japoniei la alianţe militare.

„Se poate debarca pe Lună, cu ochii închişi!"

HOUSTON 13 (Agerpres). — După ce au încheiat cele 21 de zile de izolare totală, astronauţii americani Charles Conrad, Alan Bean şi Richard Gordon şi-au împărtăşit, în cadrul primei lor conferinţe de presă, după reîntoarcerea pe Pămînt impresiile privind activitatea omului pe Lună. „Apollo-12" a demonstrat că „se poate debarca pe Lună, cu ochii închişi, fără probleme", a declarat comandantul de bord al misiunii „Apollo-12", Charles Conrad. Praful lunar, a adăugat el, nu creează dificultăţi, cu toate că se formează nori în momentul în care modulul lunar se află la mai puţin de 60 de metri de astru. Referindu-se la viitoarele misiuni „Apollo", care îşi propun să aselenizeze în regiuni mai accidentate, echipajul lui „Apollo-12" a menţionat că nu este exclus ca aceste zone să fie acoperite cu mai puţin praf.

Temerarii astronauţi au arătat că perioada de activitate pe suprafaţa Lunii ar putea fi prelungită. Conrad, Bean şi Gordon au făcut şi unele recomandări tehnice. Ei au arătat că încheieturile costumului spaţial trebuie să fie mai suple, iar în cazul unor activităţi prelungite pe suprafaţa Selenei astronauţii să poată lua o mică gustare şi să bea apă. Charles Conrad a menţionat că pentru alunizare — manevră vitală, după părerea sa, pentru viitoarele zboruri „Apollo" — se poate alege locul de aselenizare atît cu ochiul liber, cît şi cu ajutorul instrumentelor de bord, dar este foarte important ca „pista de alunizare să fie aleasă înainte de a intra în norul de praf provocat de retrorachetele modulului lunar".

Referindu-se la posibilităţile de deplasare ale omului pe Lună, Alan Bean a remarcat că omul se poate mişca cu salturi mici exact cum se mişcă un boxer în ring.

Un control al poliţiei din Bruxelles pentru depistarea de stupefiante în cafenelele din jurul Pieţii Mari s-a soldat cu reţinerea a patru persoane.

Vreau să ucid un negru (II)

(URMARE DIN NUMĂRUL NOSTRU DE VINERI)

CE FEL DE PANTOFI AVEA O'BRIEN

Apoi urmează: Ehrlich a acuzat pe d-na Hawkins că a minţit în trei rînduri. Dar ea nu s-a lăsat intimidată, şi-a menţinut declaraţiile, adăugînd că a văzut cum O'Brien a lovit cu piciorul pe muribundul Baskett.

Ehrlich: „Ce fel de pantofi avea O'Brien în picioare?"

D-na Hawkins: „Cred că basche[ţi]".

Ehrlich: „Atunci nu putea să-l rănească grav pe Baskett, nu-i aşa?"

D-na Hawkins: „Nu ştiu... nu am fost niciodată împuşcată şi apoi lovită cu piciorul".

A urmat Carl Hawkins, care a venit cu amănunte suplimentare. Baskett ridicase o scîndură pe care a încercat să dea [...] din mîna lui O'Brien, iar acesta din urmă l-a ordonat să arunce lemnul şi în[...] să numere. „O'Brien, a [...] Hawkins, a ridicat [...] braţul stîng şi a tras. Am văzut focul armei". Otis Baskett, fratele victimei, a descris scena identic. Ehrlich l-a apostrofat: „Eşti un mincinos de profesie"! În ciuda protestelor procurorului Giubbini, Karesh l-a lăsat pe Ehrlich să-şi debiteze în continuare invectivele.

Dar iată că martorul următor — poliţistul Adkins — nu a văzut nimic din toate acestea. El nu a auzit nici un cuvînt, a asistat doar la o confruntare mută, în cursul căreia Baskett îl lovea pe O'Brien în cap. „O'Brien s-a dat înapoi împleticindu-se, ţinîndu-şi capul între mîini. Baskett se pregătea să-l lovească din nou cînd arma s-a descărcat". El a declarat apoi că a văzut cum O'Brien, după prima lovitură primită, se forţa să-şi recapete echilibrul, dar nu reuşea şi, în cădere, arma din mîna sa s-a descărcat. La o nouă audiere, Adkins a recunoscut că se consultase cu Ehrlich, înainte de proces. Superiorii săi îl obligaseră, a explicat el. Ehrlich l-a întrerupt, pentru a arăta că îi sfătuise pe Adkins să nu spună decît adevărul.

A urmat depoziţia lui Dickerson, care se deosebea de cele ale celorlalţi martori negri numai prin reproducerea cuvintelor lui O'Brien, după cum şi le amintea: „Aruncă bîtul — aruncă-l, negru blestemat, că te ucid". Scorul depoziţiilor primei serii de martori: patru aproape identice, una diferită.

Memoria a oscilat, potrivit rasei...

„TRĂDĂTOR AL RASEI SALE"

David Anderson, 18 ani, a arătat în depoziţia sa că tocmai asculta acasă un disc de „rock", cînd a auzit o împuşcătură. S-a urcat pe acoperiş, de unde putea vedea bine tot ce se petrece în Brush Place. Trei negri, a arătat el, cu braţele ridicate stăteau cu faţa la zid. În spatele lor, un alb cu pistolul în mînă; l-a recunoscut a fi O'Brien. Apoi, un al patrulea negru, George Baskett, a căutat să-l lovească cu un băţ pe O'Brien. Baskett eşuase în încercarea de a-l dezarma pe O'Brien şi a vrut să fugă. Dar, O'Brien l-a împuşcat imediat după aceea. O'Brien l-a pus apoi pe unul din negri pistolul în spate şi i-a dat o lovitură cu piciorul. „Dă-mi ocazia, scoate o vorbă, şi te dobor cu un glonte în căpăţînă!", i-a strigat O'Brien. Apoi s-a întors şi a ameninţat cu pistolul pe oamenii care priveau de la ferestre.

Ehrlich se afla în faţa unui martor tînăr, calm, care inspira încredere şi, pe deasupra, era alb. Dar el îşi cunoştea judecătorul, îşi cunoştea juraţii. Şi-a schimbat tactica. Calea de atac trebuia căutată la liceul de stat din San Francisco, frecventat de martor, în posibilitatea de a-l face să apară un „trădător al rasei sale".

Ehrlich l-a întrebat imediat pe Anderson dacă participă la greva organizată la şcoala sa.

Anderson a răspuns afirmativ. A urmat un baraj de întrebări care nu aveau nici o legătură cu obiectul procesului, dar care păreau să-l fascineze pe preşedintele instanţei. Şi procurorul Giubbini a renunţat la încercările de a pune capăt acestui dialog care n-avea nici în clin nici în mînecă cu procesul. Anderson a dat răspunsuri ponderate — nu este membru al „Studenţilor pentru o societate democratică", deşi aprobă unele din ţelurile acestei organizaţii; crede că studenţii şi profesorii au dreptul la grevă.

Răspunsurile lui Anderson nu-l satisfăceau pe Ehrlich. La obiecţiile lui Giubbini împotriva unor întrebări fără legătură cu acuzaţiile aduse lui O'Brien, el a replicat că vrea să demonstreze reaua credinţă a martorului cack „studenţii ăştia văd în fiecare poliţist alb un ticălos". L-a întrebat pe Anderson: „În relaţia cu alb sau negru, eşti împotriva celui alb nu-i aşa?" Cu acest gen de întrebări Ehrlich a căutat să-l încolţească pe Anderson timp de trei zile. În cele din urmă, Ehrlich a arătat tribunalului că „a fost informat" că într-un raport al poliţiei, întocmit în noaptea „accidentului", se stabileşte că Anderson îşi împarte locuinţa cu un tînăr negru şi un alb, David Dixon, iar pereţii camerei sale sînt tapetaţi cu manifeste revoluţionare. Anderson a răspuns impasibil că locuinţa sa este decorată cu afişe ale agenţiilor de voiaj şi că nu are, în afară de Dixon, nici un alt coleg de cameră.

La un moment, dat, Ehrlich l-a întrerupt pe martor şi a izbucnit furibund: „Aici este vorba de o luptă între albi şi negri! Acest Anderson este un mincinos inveterat". Faţă de această mostră de teorie de jurisprudenţă, debitată de cel mai reputat jurist de drept penal din oraş, preşedintele instanţei, Karesh n-a mai ştiut ce să facă. O altă scenă a urmat cînd un poliţist l-a anunţat că pretinsul colocatar negru cu studentul Anderson s-ar afla în sală. Ehrlich s-a repezit la grilajul din faţa publicului, strigînd cît îl ţineau puterile: „Unde eşti? Numele! Ridică-te în picioare, băiete!". S-a ridicat un tînăr. „Numele meu nu este „băiete". Numele meu este Richard Brown" a răspuns el calm. Ehrlich s-a răsucit ca o sfîrlează, s-a întors la masa sa, s-a aşezat, exclamînd cu furie: „Să fie închis! De ce nu-l închideţi?" La care judecătorul Karesh s-a aplecat cu amabilitate spre el: „Sînt convins că nu aţi vrut să jigniţi pe nimeni, nu-i aşa d-le Ehrlich?". Ehrlich a sărit din nou în picioare, s-a dus în faţa juraţilor, apoi, tunînd şi fulgerînd: „Unii oameni de culoare cred că este ceva ruşinos dacă li se spune „băiete"! Şi mie îmi spunea aşa tata şi bunicul. Şi ce-i cu asta? I-am apărat pe oamenii ăştia de atîtea ori, fără să le iau un ban. Nu am absolut nimic cu ei. Dar nici nu admit să fiu provocat!"

În cele din urmă, judecătorul Karesh şi-a manifestat părerea că şedinţa ar putea fi suspendată, după care, frecîndu-şi mîinile, se apropie de Ehrlich, tot numai zîmbete: „Am vrut să spun adineauri că nu aţi avut intenţia să jigniţi pe nimeni, ştiţi...".

(SFÎRŞITUL REPORTAJULUI ÎN NUMĂRUL DE MARŢI)

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Piatra Neamţ, strada Alexandru cel Bun nr. 24. Tel: 12382, 11980, 12586, 12491, 13601, 13498, 13602, 12061 Tiparul: Întreprinderea Poligrafică Bacău